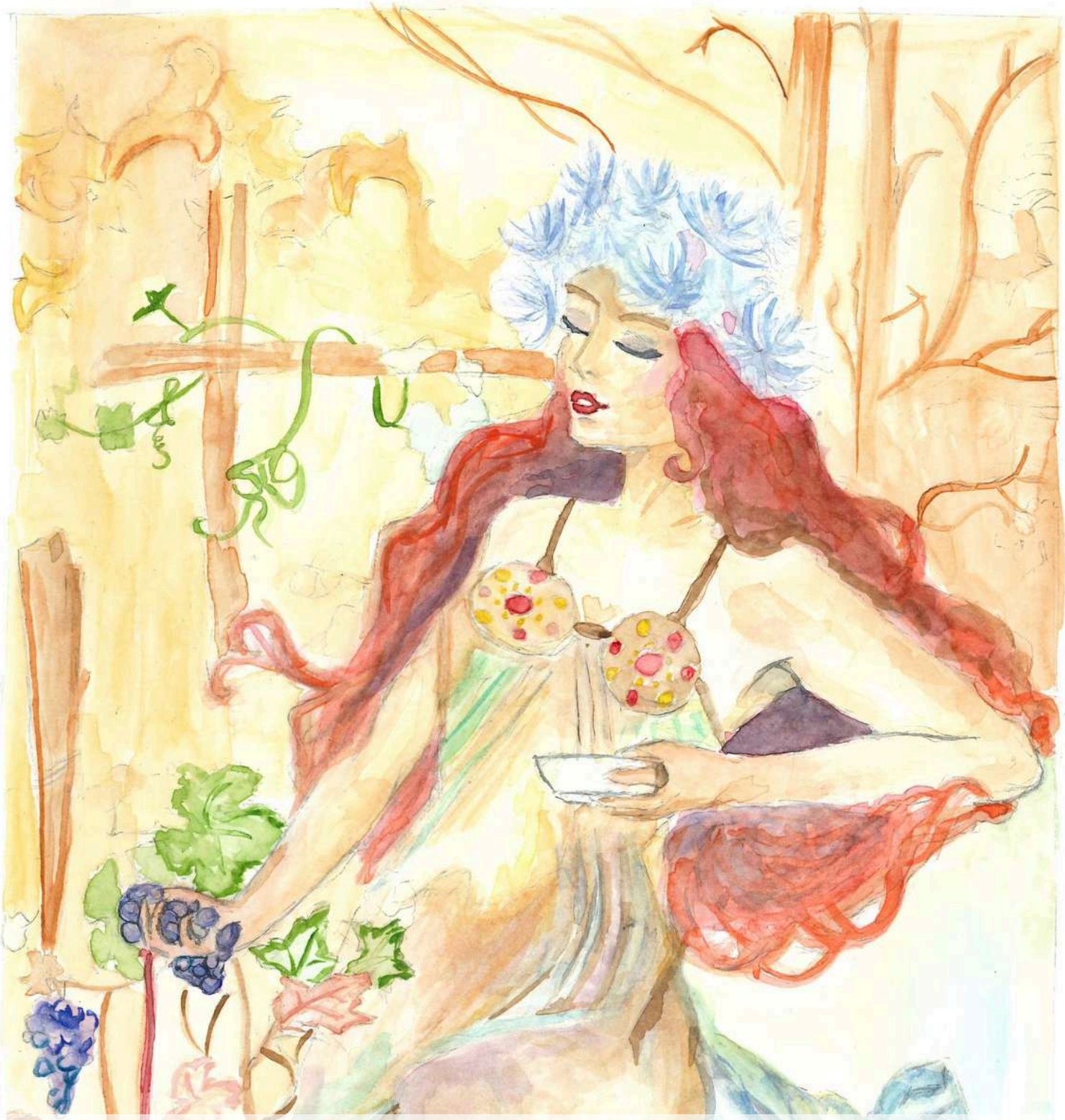

Panorama

časopis dijakov Gimnazije Franceta Prešerna
2025/2026

Gimnazija Franceta Prešerna

Lana Prezelj, 4. a

Panorama, časopis dijakov Gimnazije Franceta Prešerna

UREDNIŠKI ODBOR:
Nina Jazbec
Nina Križaj
Nika Lampret
Žuža Spindler
Tanja Zečević

Risba na naslovnici:
Ana Luna Šubic, 1. b

Risba na zadnji strani:
Nika Rajterič, 1. h

OBLIKOVANJE:
Nina Jazbec

TISK:
Tiskarna Oman

IZDAJATELJ:
Gimnazija Franceta Prešerna
Kidričeva 65, 4000 Kranj

MAJ 2026

Gimnazija Franceta Prešerna
Kidričeva cesta 65, 4000 Kranj | T: 059 093 340
E: tajnistvo@gfp.si | www.gfp.si

Spoštovani bralci,

pred vami je nova številka šolskega časopisa *Panorama*, ki smo jo uredniki z veseljem in navdušenjem soustvarjali celotno šolsko leto. Veseli smo, da smo imeli priložnost snovati časopis, v katerem smo zbrali številne odlične literarne in likovne prispevke dijakov ter zajeli zanimivo dogajanje, ki je zaznamovalo leto na Gimnaziji Franceta Prešerna.

V letošnji številki se predstavljajo vsi letniki. Prvi letniki so poročali o dogodkih, ki so jih najbolj zaznamovali – od krsta fazanov, spoznavnega tabora na Pokljuki, ekskurzij pa vse do tabora na Krvavcu. Drugi letniki so pripravili zabavne kvize o svojih razredih in razkrili zanimivosti o svojih sošolcih. Tretji letniki so bili pesniško in likovno navdahnjeni, zato se predstavljajo s pesmimi in stripi. Četrtim letnikom pa so njihovi razredniki namenili posebna pisma v slovo, polna lepih misli, spodbud in spominov.

V časopisu lahko preberete tudi intervjuje s profesorji, rešite kviz in odkrijete, kam bi bilo najbolje odpotovati poleti, za konec pa vas čaka še poletni horoskop.

Želimo vam prijetno branje, veliko smeha, navdiha in lepih spominov ob listanju letošnje *Panorame*.

Vaš uredniški odbor

Stela Urbanc, 2. b

ZBOROVODJA, GEOGRAF IN GURMAN: PROF. MATEJ LOGAR

Profesor Matej Logar je znan obraz naše šole – učitelj geografije in zgodovine, zborovodja, ljubitelj folklore, amaterski igralec in izjemen pripovedovalec šal. V intervjuju nam je zaupal marsikaj – od otroških sanj in ljubezni do slovenske kulture, športa in petja …

Zakaj ste se odločili za študij geografije in zgodovine?
Za ta študij sem se odločil, ker sta mi bili geografija in zgodovina vedno najžlahtnejša predmeta. Zgodovina ti pove, kaj se je dogajalo v preteklosti, geografija pa govori o tem, kaj je zdaj. Prav tako se lahko sprašuješ, kaj bo v prihodnosti. Oba predmeta ponujata ogromno razmišljanja in odkrivanja.

Ste si kot otrok že želeli biti zgodovinar ali kaj drugega?
Kot otrok sem si želel postati smetar. To se mi je zdelo super, ker sem se hotel voziti s smetarskim tovornjakom.

Kakšna bo po vašem mnenju Slovenija čez sto let?
Mislim, da bo še vedno zelo lepa. Slovenija je že zdaj ena najlepših držav na svetu. Verjetno bo čez sto let več mest in manj narave, a verjamem, da bo še vedno ostala prečudovita.

Če bi bilo vaše življenje gledališka predstava, kakšen bi bil njen naslov?
Hm, mogoče bi ji rekel kar *Matejeve prigode*. Nekega globokega pomena mogoče ne bi imela, ampak bi bila pa čisto moja.

Kako ste začeli s folkloro in kaj vam pomeni?
Na začetku sploh ni bilo neke velike želje, toda folklora je bila ena izmed stvari, ki so se dogajale v našem kraju – v Predosljah. Tja so hodili moji vrstniki, zato sem šel tudi jaz. Ko sem bil enkrat tam, sem ugotovil, da je res dobro. V meni se je prebudila ljubezen do narodne noše, ki sem si jo pozneje celo zaželel kot darilo za magisterij. Zame folklora ni bila samo ples – prek nje sem začutil povezanost s slovensko kulturo. Poleg tega smo z njo veliko potovali po Evropi. Res priporočam vsakemu, da vsaj poskusi.

Kaj vam pomeni gledališče in kaj se iz njega lahko naučimo?
Tudi kot učitelj si na neki način igralec. Vsak profesor ima svoj slog in na svoj način nastopa pred razredom. Gledališče me je naučilo, da nobena situacija ni samo takšna, kot se zdi na prvi pogled. Stvari vedno lahko pogledaš z različnih zornih kotov. In vsak lahko na svoj način ima prav ali narobe. To je lekcija, ki mi ostaja.

Kaj bi svetovali dijaku, ki ga zanima veliko stvari, pa ne ve, kje začeti?
Rekel bi, da začne z vsem. Jaz sem počel marsikaj – folkloro, igral sem harmoniko, hodil na solo petje in pel v zboru, učil sem ples in petje, kolesaril, igral košarko. Več stvari preizkusiš, več možnosti imaš, da najdeš nekaj, kar te zares veseli.

Katera dejavnost vam največ pomeni?
Petje. Še bolj kot petje pa dirigiranje. Sem zborovodja v zboru v Predosljah, kjer imamo okoli 35 članov vseh starosti.

Kateri šport vam je najbolj pri srcu in zakaj?
Košarka in kolesarjenje. Košarka mi je všeč, ker je zanimiva tako za igro kot za gledanje. Kolesarjenje pa zato, ker je povezano z geografijo v meni. Skupaj z bratom Rokom sva prekolesarila velik del Evrope – od Pariza, Danske pa vse do izliva Donave v Romuniji. S kolesom vidiš svet drugače, veliko bolj od blizu, kar mi potem pomaga tudi pri poučevanju.

Radi imate šale – bi delili kakšno z nami?
Na telefonu imam cel spisek vicev! En tak preprost, a meni zabaven:
Kako pokličeš psa brez nog?
… zakaj ga sploh kličeš, saj ne more priti.

Bi se našla še kakšna smešna zgodba iz srednje šole?
Mi smo v srednji šoli zelo veliko peli. Bili smo štirje fantje in skoraj vsak odmor smo štiriglasno peli ljudske ali partizanske pesmi. Takih prav hudih, smešnih prigod sicer ni bilo, je bilo pa veliko lepih trenutkov. Posebej lep spomin imam na maturantski izlet po Balkanu – tam se je zgodilo marsikaj zanimivega.

Vita Leban, 3. b

PROFESORICA, MOTORISTKA IN POPOTNICA: PROF. ŠPELA FRELIH

Špela Frelih je profesorica angleščine in mentorica dijaške skupnosti na naši šoli. V intervjuju nam je zaupala o svojih potovanjih, delu z dijaki in o tem, kako se rada sprošča v prostem času.

TADŽ MAHAL, INDIJA

Kam vas je popeljalo vaše zadnje potovanje in zakaj ravno tja?

Uf, moje zadnje potovanje je bilo v Indijo, ker se je tam poročil prijatelj. Poročno slavje smo povezali še s potovanjem, zato smo si ogledali tudi okolico. Res se je izplačalo. Indijo bi sicer priporočila za obisk, ne vem pa, ali bi jo še kdaj obiskala – kulturni šok je bil kar velik.

Znano je, da zelo radi potujete. Katera država vas je najbolj navdušila in zakaj?

Od vseh držav, ki sem jih do zdaj obiskala, so me najbolj prepričali Sejšeli – morda zaradi toplega podnebja, prijaznih ljudi, okusne hrane, čudovitih plaž in sproščenega vzdušja.

SEJŠELI

Ali imate s kakšnega potovanja posebno zabavno ali nenavadno prigodo?

Med predlanskimi zimskimi počitnicami sva se z možem odpravila na Bali – tudi to je bila nepozabna izkušnja. Najela sva skuter in šla do Diamond Beach, kar kot turist moraš obiskati. Gre za zelo strm klif, spodaj pa je majhna peščena plaža. Opazila sva, da do obale vodijo stopnice, a vse skupaj ni bilo nič zavarovano – to pri nas gotovo ne bi šlo čez nobeno inšpekcijo! Turisti smo dol hodili v natikačih, nekje sploh ni bilo ograje, ponekod se je pot kar končala in si se moral spustiti po vrvi. Res adrenalinsko. Medtem ko sva plezala, sem se spraševala, kaj mi je tega treba – a ker imam rada adrenalin, mi ni bilo težko. Raje poskusim, kot da bi si pozneje očitala, da nisem.

TIMES SQUARE, NEW YORK

Ste mentorica dijaške skupnosti. Kaj vam to pomeni in kakšni so vaši cilji z dijaki?

Delo je zelo zanimivo in zabavno. Super je, ker se z dijaki povežemo tudi na drugačen način – z organizacijo aktivnosti, kot so krst fazanov, predaja ključa, prireditve … To vidim kot izziv, a tudi kot priložnost za povezovanje, še posebej z dijaki, ki jih drugače sploh ne učim. Tako lahko rečem, da vsaj malo poznam dijake iz vseh oddelkov, kar se mi zdi velika prednost.

Kaj svetujete dijakom, ki bi radi bolj aktivno sodelovali pri šolskih dejavnostih, pa ne vedo, kako začeti?

Po mojem mnenju je tako, da dokler ne poskusiš, ne veš. Treba je stopiti iz svoje cone udobja in preizkusiti stvari, ki jih še nikoli nisi. Tudi sama sem marsikaj novega preizkusila in ugotovila, da ni bilo tako slabo, kot sem mislila. Zato – vpiši se v dejavnost, v katero se sicer ne bi, in poskusi. Vedno si lahko premisliš.

Katera angleška beseda ali fraza vam je posebej všeč in zakaj?

»The world is your oyster.« To pomeni, da v življenju lahko dosežeš, karkoli si zadaš, le verjeti moraš vase. Ne smeš se počutiti omejenega.

Kako se po napornem šolskem dnevu najraje sprostite?

Zelo rada grem teč. Ob koncih tedna, kadar čas dopušča, grem tudi v hribe – tam ni gneče, si v naravi in brez hrupa. Rada poslušam glasbo, v toplih mesecih pa zelo rada vozim motor – takrat se mi misli resnično odklopijo. Včasih pa zvečer tudi z veseljem preberem kakšno knjigo.

Če bi se morali opisati s tremi besedami – katere bi izbrali vi in katere vaši dijaki?

Sama bi rekla, da sem zelo odprta, prijazna in komunikativna. Kaj bi rekli dijaki, je verjetno odvisno od posameznika, a vseeno mislim, da bi dejali, da sem odprta, dostopna, pripravljena pomagati in strokovna.

Kako bi opisali vzdušje na naši šoli?

Meni je tukaj vrhunsko. Z veseljem delam na tej šoli, saj so kolektiv in dijaki res super. Žalostno mi je, ko slišim, kakšne slabe izkušnje imajo dijaki na drugih šolah – da se ne počutijo dobro, da niso slišani, da jim profesorji ne pridejo naproti. Tukaj je ravno obratno – dijake postavljamo na prvo mesto in se trudimo, da vam prisluhnemo in vam čim bolj ustrežemo.

Ema Reinhart, 3. b

KAJ PA PRAVIJO OSTALI PROFESORJI?

URŠKA CVENKEL

Kdaj ste dobili prvo negativno oceno?
V srednji šoli, ampak se res ne spomnim, kdaj, bilo je iz geografije.

Bi z nami, prosim, delili kakšen smešen dogodek iz srednje šole.
Maturantska ekskurzija po Jugoslaviji. Ta je bila zelo prijetna, zelo zanimiva, zelo zabavna, sproščena in kar veliko smo videli, moram reči, da smo se zelo zabavali.

Kaj ste želeli postati, ko ste bili otrok?
Najprej sem hotela biti frizerka, potem arheologinja, pozneje pa sem se odločala med pravom in jeziki.

Ali ste se kdaj pretvarjali, da ste bolni, da ne bi šli v šolo?
Ne, nisem, smo pa, recimo, delali nekaj drugega. Vozili smo se z avtobusom in smo zjutraj, če je bilo malo snega, počakali v garderobi in rekli, da je avtobus zamudil. To smo velikokrat naredili, zamudili smo okoli pet minut.

Eva Novak, 3. a

MATEJA ČIMŽAR

Kdaj ste dobili prvo negativno oceno?
Prvo negativno oceno sem dobila v srednji šoli v prvem letniku pri matematiki.

Bi z nami, prosim, delili kakšen smešen dogodek iz srednje šole.
Zelo zabavno je bilo, ko smo šle s sošolkami v šolo in je mojo sošolko dejansko pokakal ptič. Njej je bila potem prioriteta, da si očisti plašč, zato je zamudila na matematiko in je dobila neopravičeno uro, ker ji profesorica nikakor ni verjela, da se ji je to res zgodilo.

Kaj ste želeli postati, ko ste bili otrok?
Mogoče vedno učiteljica. Vedno mi je bilo dobro, ko sem pisala naloge svojemu bratrancu in sestrični, ko smo se skupaj igrali. Rada sem tudi pregledovala kakšne stvari, npr. naloge.

Katera je bila vaša najljubša šolska malica ali kosilo?
Takrat še ni bilo tople malice, take, kakor jo imate zdaj. Imeli smo samo neko menzo, kjer smo kupovali sirove štručke, sendviče in podobno. Tako da je bil en tak poseben zelenjavni sendvič, ki smo ga imeli vsi zelo radi, pa ena omakica za zraven.

Teja Pintarič, 3. a

TILEN MIKLAVČIČ

Kdaj ste dobili prvo negativno oceno?
V 7. razredu, ko sem za glasbo in herbarij dobil dve negativni oceni v 14 dneh. Glasbo sem bil vprašan, vendar se nisem nič učil. Pozneje sem jo popravil na 5, prav tako pa sem nabral herbarij in dobil oceno 5.

Bi z nami, prosim, delili kakšen smešen dogodek iz srednje šole.
Na srednji šoli so tako kot pri nas po ozvočenjih brali obvestila. Ta so krožila okoli v pisni obliki, zato smo jih začeli spreminjati in dodajati neumne lažne novice, na primer, da so se v škatli z najdenimi predmeti našli polovica hruške, pisalni stroj, tipkovnica in knežji kamen …

Kaj ste želeli postati, ko ste bili otrok?
Najprej sem želel postati zdravnik, vendar so v srednji šoli prevladale druge prioritete, zaradi katerih se ta načrt ni uresničil. Pozneje sem se odločil za delo profesorja, ki ga zdaj ne bi zamenjal z ničimer.

Vemo, da radi uporabljate različne fraze, zato nas zanima, od kod vam ideja zanje. Ali jih uporabljate tudi doma?
To so besede, ki sem jih nekje slišal, potem pa jih v trenutku inspiracije izrečem. Te fraze uporabljam večinoma samo v šoli, ko se mi zdi trenutek pravi. Za to, ali jih uporabljam tudi doma, bi morali vprašati mojo ženo, vendar je tam način sporazumevanja popolnoma drugačen.

Eva Šifrer, 3. b

ZYMRYTE ADEMAJ

Kdaj ste dobili prvo negativno oceno?
V prvem letniku srednje šole pri informatiki. Najprej je bilo zabavno, potem ko sem komaj popravila na dve, pa ne več tako zelo.

Bi z nami, prosim, delili kakšen smešen dogodek iz srednje šole.
Mislim, da sem imela kar veliko zanimivih dogodkov, ker sem imela zelo zelo dobre prijatelje. Stvar, ki mi takoj pride na misel, je mogoče ta, da ko smo šli na neko ekskurzijo, smo ravno me punce, ki smo se veliko družile, doma pozabile potne liste. Tako da nas profesor ni spustil na avtobus in smo šle najprej po osebne dokumente in šele potem nas je babica neke kolegice peljala do tiste točke, kjer so bili naši sošolci, ker seveda nismo želele zamuditi ekskurzije. Tako da smo bile ravno me tri tiste, ki so pozabile na osebni dokument.

Kaj ste želeli postati, ko ste bili otrok?
Kot majhen otrok sem si zelo želela biti kozmetičarka ali pa frizerka. Zelo rada sem imela kozmetiko. Potem pa bolj ko sem odraščala, bolj sem si želela postati odvetnica in sem se tudi dejansko vpisala na pravo, a sem potem ugotovila, da to ni zame. Vedno pa sem si želela delati z ljudmi in sem zelo vesela, da zdaj to počnem.

Kateri predmet vam je šel najtežje v srednji šoli?
Definitivno biologija in geografija. To sta dva predmeta, ki ju še zdaj ne razumem, ki mi še zdaj ne gresta, za kar mi je sicer malo žal. Ampak ja, vedno sem bila vesela, če mi je uspelo dobiti tri ali pa štiri. In sem bila zelo vesela, ko v četrtem letniku nisem več imela teh dveh predmetov, saj je bilo vse lažje.

Leja Rigač, 3. a

MARIJA VREČEK SAJOVIC

Kdaj ste dobili prvo negativno oceno?
Moja prva negativna ocena je bila v prvem letniku gimnazije, in sicer pri geografiji. Še vedno se spomnim, da se nisem naučila rudnikov po Sloveniji, kar me je stalo ocene.

Kateri dogodek iz vaših srednješolskih let ste si najbolje zapomnili?
Dogodkov je bilo zagotovo več, najbolj pa sem si zapomnila maturantski izlet, ki je bil najbolj vesel. Šli smo po še nekdanji Jugoslaviji, do Dubrovnika, kjer smo preživeli štiri dni. Najbolj sem si zapomnila, da se nas je šlo vseh osem punc, ki smo spale v skupni sobi v dijaškem domu, portretirat, čakale smo druga drugo in opazovale umetnika. Ko smo se zvečer vrnile v sobo, smo naredile razstavo slik in ugotovile, da nam portreti niso bili niti najmanj podobni. Sliko imam še vedno shranjeno kot spomin.

Kaj ste želeli postati, ko ste bili otrok?
Kot čisto majhna sem si želela postati novinarka, to me je navdušilo v osnovni šoli, ko sem sodelovala pri šolskem radiu. Tam smo delali intervjuje in različne reportaže, spomnim se tudi, da nas je enkrat obiskal Andrej Šifrer, s katerim sem tudi naredila intervju.

Zanimala pa me je tudi meteorologija, vendar so me malo prestrašili fizika in drugi naravoslovni predmeti, zato sem si premislila in ostala bolj pri družboslovju in jezikoslovju.

Kakšne so bile vaše izkušnje z delom kot varuška v Franciji?
Bila je zelo lepa izkušnja. Tam sem delala dve poletji, po dva meseca in pol. Takrat sem bila stara 19 let. Skrbela sem za dve deklici in pozneje še dojenčka. Z mamo sva sodelovali tako, da je nekaj časa ena bila z deklicama in druga s sinčkom. Mama je kmalu po porodu šla nazaj na delo, zato sem kmalu sama skrbela za vse tri. Kuhala sem jim kosilo in večerjo ter jih pripravljala za spanje, jim brala pravljice ... Mož je veliko delal, zato je bil redkokdaj doma. Vsak konec tedna pa smo skupaj odšli na deželo, kjer so imeli vikend ob reki. Tam smo se lahko kopali. Družina je bila do mene zelo pozorna. Z otroki smo se zelo navezali in imamo še danes stike.

Brina Markelj, 3. b

POLONA PETEK

Kdaj ste dobili prvo negativno oceno?
Prvo enko sem dobila v srednji šoli pri biologiji, ker sem bila nenapovedano vprašana. Takoj naslednjo uro me je profesorica ponovno vprašala in sem spet dobila enko. To je bila dobra lekcija zame, saj sem se začela učiti sproti.

Bi z nami, prosim, delili kakšen smešen dogodek iz srednje šole.
Bilo je pri biologiji. Med obravnavo človeškega telesa se je profesorica sprehajala z lobanjo po razredu. Ponesreči je stopila na nekaj mokrega, spodrsnilo ji je in je padla. Vsi smo se smejali navznoter, ne navzven.

Kaj ste želeli postati, ko ste bili otrok?
Na začetku sem si želela postati učiteljica, a me je ta želja sčasoma minila. Pa je življenje vseeno naneslo tako, da sem to tudi postala.

Če bi lahko imeli neko supermoč, katero bi izbrali?
Zelo rada bi letela, ampak supermoč, ki bi me najbolj izpopolnila, bi bila ta, da bi lahko zdravila druge. Moj odgovor je torej zdravilna moč.

Vita Leban, 3. b

SABINA KONC

Kdaj ste dobili prvo negativno oceno?
V prvem razredu osnovne šole pri matematiki. Nisem razumela seštevanja oziroma nečesa takega. Takrat smo že imeli ocene.

Kaj ste želeli postati, ko ste bili otrok?
Želela sem si postati novinarka ali pa kaj v povezavi s turizmom, npr. turistična vodička ali stevardesa.

Bi z nami, prosim, delili kakšen smešen dogodek iz srednje šole.
Nisem mogla iti na maturantski izlet, ker sem se ponesrečila z motorjem. Na maturantskem plesu pa sem lahko samo sedela, ker sem se na enak način poškodovala ravno dva dni prej. Tako da sta mi nesreči z motorjem preprečili dva najpomembnejša dogodka, a ples lahko vsako leto nadoknadim.

Kolikokrat ste delali izpit za avto?
Trikrat.

Patricija Reja Pernuš, 3. a

SREČEN MED ŽIVALMI

Profesor Boštjan Kalan, ki že 32 let poučuje športno vzgojo na Gimnaziji Franceta Prešerna, ni zgolj predan pedagog, temveč tudi velik ljubitelj in zagovornik živali. Že od mladih nog je vedel, da bo postal profesor športne vzgoje – ta cilj si je zastavil v četrtem razredu osnovne šole. Poleg poklicne poti pa je njegovo življenje močno prepleteno z ljubeznijo do živali, ki jih vidi kot »edina nedolžna bitja«. Zanj so živali del vsakdana, saj se zanje ne le zavzema, temveč jim tudi aktivno pomaga, bodisi s sprejemanjem zavrženih živali v svoj dom bodisi s prizadevanjem za izboljšanje zakonodaje na tem področju.

Njegova predanost skrbi za živali se kaže v vsakdanjem življenju, saj je pred kratkim skrbel za kar devet živali – pet mačk, tri pse in papagaja. Njegova ljubezen do živali ne pozna meja, zato jim ne le nudi dom, temveč se tudi aktivno bori za njihovo dobrobit. Prepričan je, da ljudje ne bi smeli kupovati živali, saj jih v zavetiščih ogromno potrebuje dom. Prav tako nasprotuje lastništvu eksotičnih živali, saj verjame, da jim le naravno okolje omogoča kakovostno življenje. Po njegovem mnenju so živalski vrtovi oblika zapora za živali, saj jim pogosto ne nudijo dovolj prostora in primernega okolja za kakovostno življenje.

Že 18 let je skoraj popolnoma vegan, saj sta ga k temu vodila empatija do živali in spoznanje, da lahko človek živi brez mesnih in mlečnih izdelkov. Med drugim mu je navdih Patrik Baboumian, eden najmočnejših bodibilderjev, ki je vegan in s tem dokazuje, da je moč mogoče zgraditi tudi brez živalskih beljakovin. Kljub temu se kdaj pregreši s kakšno pico margarito ali piškotom, a ostaja zvest svojim prepričanjem. Verjame, da bi se več ljudi odločilo za brezmesno prehrano, če bi poznali resnično zgodbo, ki stoji za mesnimi izdelki. »Če bi klavnice imele steklene stene, bi več ljudi nehalo uživati meso,« pravi.

Njegova borba za pravice živali ne ostaja le pri osebnih odločitvah – aktivno kliče na pristojna ministrstva, se zavzema za izboljšanje zakonodaje in kritizira neetične prakse, kot so lov, uporaba pirotehnike ter neprimerni pogoji v živalskih vrtovih. Prav lov mu povzroča največ gnusa: »Lov ni uplenjenje, ampak umor. Lovci so morilci, ki se skrivajo v prežah in čakajo na nemočne živali.« Nasprotuje tudi uporabi petard in ognjemetov, saj je prepričan, da živali trpijo zaradi hrupa. »Ljudje, ki želijo streljati, naj gredo na vojno območje, ne pa, da povzročajo trpljenje nedolžnim bitjem,« pravi. Kljub večkratnim pozivom na mestne občine in ministrstva za omejitev uporabe pirotehnike odziva ni bilo, a se s tem ne misli sprijazniti.

Poleg tega, da je zavzet borec za pravice živali, se ukvarja tudi z borilnimi veščinami. Že 18 let trenira brazilski jiu-jitsu, ki ga navdušuje zaradi neprestanega razvoja in prilagajanja nasprotniku. Prav tako je aktiven v boksu in meni, da je pomembno vedno ostati v gibanju ter biti pripravljen na nove izzive. Borilni športi mu pomenijo način osebnostne rasti, hkrati pa so zanj tudi način discipline in vztrajnosti.

»Za živali bi naredil vse,« pravi Boštjan Kalan, kar tudi dokazuje s svojimi dejanji. Odmik polžev in deževnikov s poti, reševanje zapuščenih živali ter prizadevanje za boljši jutri so le del njegovega vsakdana. Njegova skrb za živali ni le deklarativna, temveč jo živi vsak trenutek. Navdih mu je Gary Yourofsky, aktivist za pravice živali, ki je bil zaradi svoje borbe celo zaprt. Njegovo sporočilo je jasno: z zgledom in znanjem lahko pomagamo ustvariti boljši svet, a brez vsiljevanja lastnih prepričanj. »Vsak ima svojo zgodbo, kar je v redu, a pomembno je, da se pogovarjamo in ozaveščamo,« zaključuje profesor, ki je srečen med živalmi in zanje vedno pripravljen storiti vse.

Vita Leban, 3. b

Lara Biteznik, 4. a

1. LETNIKI

Dogodek, ki nas je v tem šolskem letu najbolj zaznamoval ...

1. a

V letošnjem šolskem letu se nam je v spomin najbolj vtisnil spoznavni tabor na Pokljuki, kjer smo se med seboj spoznali in povezali. Všeč nam je bil tudi zimski tabor na Krvavcu, saj smo preživeli in doživljali nepozabne trenutke s prijatelji. Dopoldanski čas smo preživeli na smučeh, večerne pa tudi na APRES SKI-ju. Profesorji, ki so bili z nami, so bili sproščeni, kar je imelo velik vpliv na celoten tabor. Nekateri izmed nas smo sodelovali tudi v projektu Erasmus+ na izmenjavi z Nizozemsko, kjer smo spoznali drugačno kulturo in način življenja. Obiskali smo tudi Amsterdam in druge znamenitosti Nizozemske, ki so nas navdušile. Verjamemo, da je pred nami še veliko takšnih in še boljših trenutkov.

Mojca Kos

FAZANIRANJE

1. a

1. d

Kot razred smo se odločili opisati nekaj najlepših spominov, ki smo jih ustvarili v tem šolskem letu. Ena najlepših dejavnosti je bila zagotovo spoznavni tabor, na katerem smo ob zabavnih in sproščujočih dejavnostih bolje spoznali svoje nove sošolce. Dve naši dijakinji sta se udeležili Erasmus+ izmenjave z Nizozemsko, ki je trajala en teden. Tam sta doživeli veliko lepih trenutkov in spoznali nove prijatelje. V januarju je potekal tudi smučarski tabor na Krvavcu, ki se ga ni udeležilo veliko dijakov, vendar naj bi bil prav tako izjemna izkušnja. Vredno je omeniti tudi nekaj zadev znotraj šole, kot so naši dobri odnosi s profesorji, spoznavanje ljudi s podobnimi interesi in, najpomembnejše, degustacije jedi pri razrednih urah, ko vsak teden eden od sošolcev pripravi sladico za celoten razred. Tako uživamo v obiskovanju Gimnazije Franceta Prešerna.

Patrick Bijelić

1. d

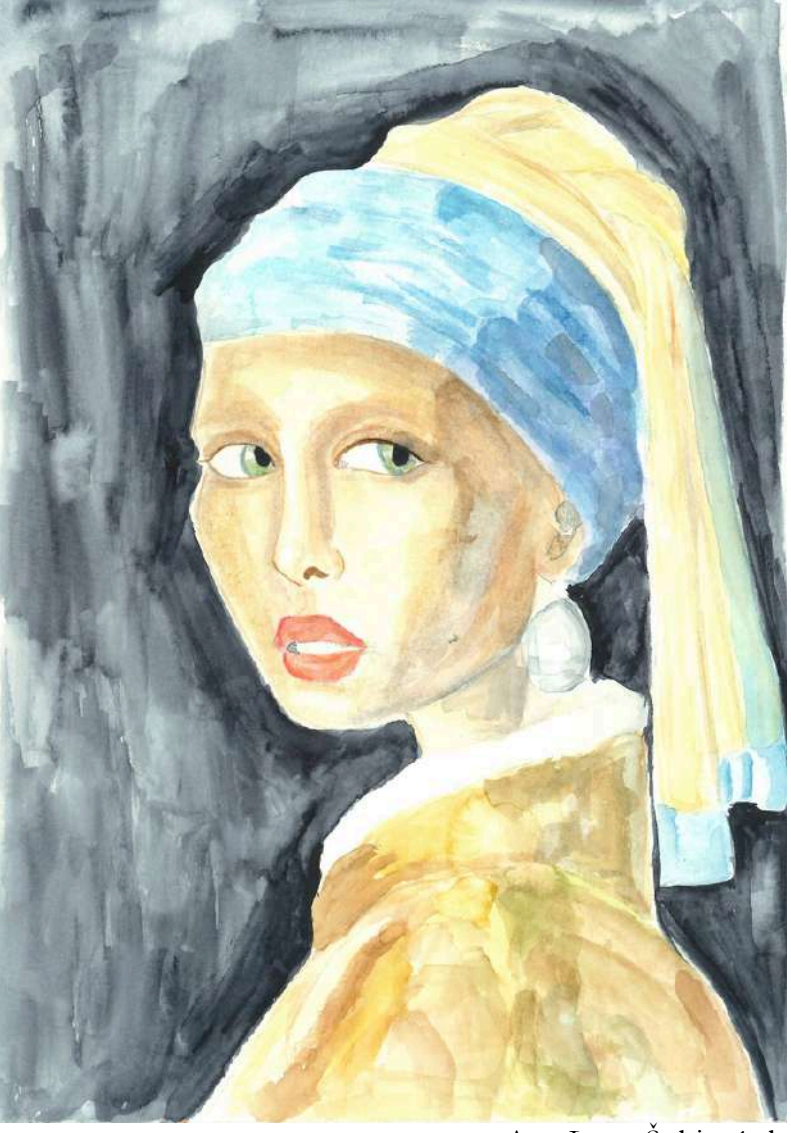

1. Cš

1. Cš

Težko je s točko označiti trenutek, ki je zares povezal naš 1. Cš že od prvega dne. Čeprav smo bili vsi še malo prestrašeni, se je med nami začela plesti vez prijateljstva. Morda smo prvič res začutili povezanost na spoznavnem taboru na Pokljuki, morda pa se je naša vez okrepila na naključni četrtek pri uri matematike, ko profesorica ni več vedela, kam naj nas presede, ker smo vsi dobri prijatelji (in vsi zelo radi govorimo). Menim, da naš razred najbolj povezuje predvsem to, da smo vsi drugačni. Imamo drugačne karakterje, razlikujemo se v športu, ocenah, imamo tudi drugačne poglede na svet, a prav ta raznolikost nam postavlja nove izzive, kako smo lahko skupaj še boljši. Vsak dan nas bolj združuje pozabljena domača naloga (ki jo med slovenščino vsi prepisujemo drug od drugega), povezujejo nas zaposlitve (v bistvu bolj skupinsko delo), povezujejo nas smeh, šale, slabe ocene … Tako da mislim, da nas ni povezal le en dogodek, ampak bolj pot, po kateri z roko v roki hodimo.

Iza Faletič

Ana Luna Šubic, 1. b

1. b

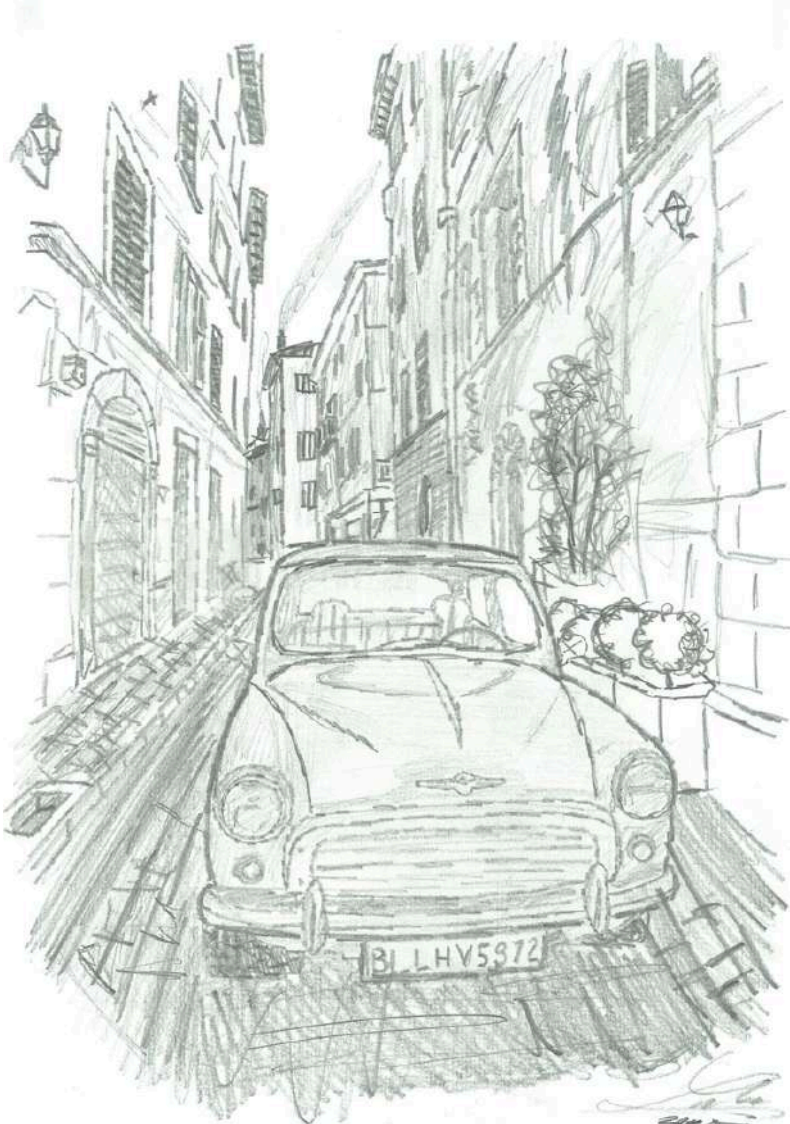
V enem od prvih tednov smo prvi letniki odšli na spoznavni tabor na Pokljuko. Prvi dan smo se z avtobusom odpeljali izpred šole do hotela Pokljuka, nato pa se odpravili na pohod do Blejske koče. Tam smo nekaj pojedli in se odpočili ter se tudi razdelili po sobah. Ko smo se vrnili, smo odšli na kosilo in imeli nekaj zasluženega prostega časa. Popoldne smo imeli kar nekaj delavnic. Izdelali smo razredno vizijo, imeli smo tudi delavnico učenje učenja, na kateri smo se naučili učinkovite metode učenja in si olajšali pomnjenje težjih snovi. Izdelali pa smo tudi koreografijo za ples, ki smo ga pokazali v šoli na fazaniranju. Po večerji smo imeli tudi družabni večer, na katerem smo se še bolje spoznali. Profesor je zakuril ogenj, mi pa smo poslušali glasbo okoli njega, lahko pa smo se odločili tudi za kakšen šport, na primer odbojko, košarko ali biljard. Naslednji dan smo odšli v Vodni park Bohinj, kjer smo se spuščali po toboganih, plezali po plezalni steni nad bazenom ali pa smo se samo namakali v vodi. Med taborom smo se med razredom zelo povezali, najpomembneje pa je, da smo se tudi zabavali.

Lovro Markun

1. č

23. 9. 2025 smo imeli prvošolci fazaniranje v srednji šoli. Naša naloga je bila odplesati svojo koreografijo in opraviti izzive, ki so nam jih pripravili višji letniki. Naš razredni ples smo sestavljali še nekaj ur pred samim nastopom, ko pa je bil čas, da ga pokažemo občinstvu, so zavrteli napačno glasbo, ker niso dobili našega remiksa. Ko smo ugotovili, da se predvaja napačna glasba, smo poskusili improvizirati, vendar smo se zaradi vsega pritiska začeli spogledovati in odšli z odra. Takrat se nam je to zdel najbolj sramoten dogodek, ampak ko se spominjamo za nazaj, ta dogodek v nas zbudi veliko spominov, ki nas nasmejijo in povežejo.

Sofia Teresa Sanchez in Maša Raković

Luka Zajc, 1 .č

Ema Ozebek, 1. h

1. h

Dogodek, ki bo 1. h zagotovo ostal v trajnem spominu, je bilo septembrsko fazaniranje prvošolcev. Sprva naj bi se vse skupaj odvijalo pred šolo in v prisotnosti staršev, a nam je vreme očitno želelo prihraniti nepotrebno sramoto, zato smo bili prestavljeni v varno zavetje šolske telovadnice. Vsakoletno tradicijo smo tako izpeljali v zaprtih prostorih, kjer je odmevanje glasbe poskrbelo, da so sosednje učilnice verjetno še danes rahlo travmatizirane. Najprej so se razredi predstavili s plesi, ki smo jih skrbno sestavljali na spoznavnem taboru ter jih utrjevali pri urah športne vzgoje.

Naše nastope so ocenjevali dijaki starejših letnikov, ki so se trudili ostati resni, kar jim ni vedno uspelo. Sledil je kviz splošnega znanja, kjer so se pojavljala vprašanja v stilu: kako visok je Triglav in koliko stane čokoladni žepek v šolski trgovini. Vsak razred sta zastopala dva pogumna predstavnika, ki sta imela »telefon za pomoč« v obliki ostalih sošolcev. Ti naj bi z gestami poskušali sporočiti pravilne odgovore, a so v resnici zgolj dodatno zmedli situacijo.

Dogodek se je zaključil z razglasitvijo zmagovalcev. 1. h ni ravno osvojil vrha lestvice, smo pa zato dobili nekaj pomembnejšega – nove plesne reflekse, ki se aktivirajo vsakič, ko zaslišimo pesem *Timber*.

Sara Kmetec

1. Gš

Smo 1. letnik športnega oddelka splošne gimnazije. Razred z veliko energije, znanja in še več smeha. Na začetku smo bili še malo zadržani, potem pa nas je spoznavni tabor hitro povezal. Skozi igre, izzive in skupni večer smo se bolje spoznali in začeli delovati kot prava ekipa. Danes si stojimo ob strani, se spodbujamo in skupaj premagujemo tako šolske kot športne izzive.

Ana Margeta

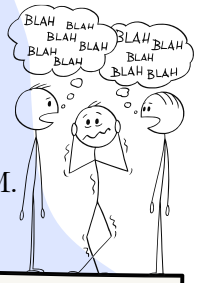

2. LETNIKI

2. A

KDO V RAZREDU ...

največ zna?	MAŠA
največ pomaga?	TAJA in SARA
največ klepeta?	JOŠT
najpogosteje zamuja?	TAJA
ima zanimiv talent?	JOŠT IN MAŠA
je največja *drama queen*?	ŠPELA in ERAZEM M.

Kdo prebere največ knjig?
a) Taja
b) Eva
c) Staša

Komu se najbolj mudi na malico?
a) Sara
b) Meta
c) Lori

Kdo skoraj vedno prvi odda test?
a) Val
b) Mineja
c) Zala

Kdo največkrat reče 67?
a) Jošt
b) Val
c) Erazem M.

NAŠI NASVETI ZA ŽIVLJENJE NA GFP:

- Imej dober odnos s sošolci.
- Potrudi se po najboljših močeh.
- Ne obremenjuj se preveč z ocenami.
- Delaj sproti in poslušaj pri pouku.
- Pri Metodu ne klepetaj.
- Razreda ne moti preveč.
- V vrsti za malico pojdi skrajno levo/desno.
- S seboj vedno imej vodo.
- Udeleži se MEPI-ja.
- Izkoristi Lidl in Hofer.
- Knjižnico, atrij in blazine imaš na voljo za oddih.
- Vpiši se na ruščino k Žuži, ne bo ti žal!
- Hitro zasedi garderobe za športno, če ne, jih zmanjka.

2. B

KDO V RAZREDU ...

največ zna?	DORIAN in JULIJANA
največ pomaga?	NIKA, SOFIJA in KAJA
največ klepeta?	JAN
najpogosteje zamuja?	MIHA in NELI
ima zanimiv talent?	TAJA
je največja *drama queen*?	HANA in NIKA

Kdo je pozabil priti na božično kosilo na Brione?
a) prof. Davidović
b) Sofija
c) Taja

Kdo najbolj pogosto uporablja Stravo?
a) Jan
b) Neli
c) Taja

Kdo ima najmanjši mezinec v razredu? (spomni se biologije)
a) Nika
b) Anže
c) Dorian

Kdo se največkrat pogovarja sam s sabo?
a) Gašper
b) Freja
c) Hana

NAŠI NASVETI ZA ŽIVLJENJE NA GFP:

- Fiziko se začni učiti dva meseca prej.
- Teci na stranišče, ker je vedno gneča.
- Ne preživi vsega prostega časa na telefonu – raje igraj namizni tenis s sošolci.
- Za malico počakaj 15 minut, saj pozneje ni gneče.
- Poskusi dobiti čim manj enk, saj se čez čas naberejo.
- Pri pouku poslušaj, saj boš tako več znal in se boš moral manj učiti sam.
- Ne sekiraj se zaradi slabe ocene.
- Ne kihaj med slovenščino.

2. Cš

KDO V RAZREDU ...

največ zna?	SOFIJA
največ pomaga?	MARKO in MANCA
največ klepeta?	ROŽLE
najpogosteje zamuja?	SVIT
ima zanimiv talent?	JOŠT H.
je največja *drama queen*?	MAKS, PATRIK in TEVŽ

Kdo od fantov najlepše piše?
a) Tevž
b) Jakob
c) Erik

Kdo preživi največ časa na telefonu?
a) Sofija
b) Maks
c) Manca

Kdo največ manjka?
a) Zoja
b) Jošt K.
c) Brina Stroj S.

Kdo se najhitreje razjezi?
a) Tevž
b) Patrik
c) Tomaž

NAŠI NASVETI ZA ŽIVLJENJE NA GFP:

- Spoprijatelji se s profesorji.
- Uživaj življenje.
- Vedno imej s seboj drobiž.
- Zgodaj pojdi spat, ker se moraš zgodaj zbuditi.
- Uživaj v razgledu na gore skozi okno.
- Odmor izkoristi za Hofer/Lidl.

Stela Urbanc, 2. b

KDO V RAZREDU ...

največ zna?	SAMO in VESNA
največ pomaga?	IZA in TAJA
največ klepeta?	NEŽA in EMA
najpogosteje zamuja?	ANA KOVAČ
ima zanimiv talent?	EVELINA
je največja *drama queen*?	EVELINA in NEŽA

Kdo največ pošilja zapiske?
a) Vesna
b) Iza
c) Andrej

Kdo se največ smeji med poukom?
a) Marina
b) Lucija
c) Izabela

Kdo trenira smučarske skoke?
a) Lucija
b) Mia
c) Andrej

Koliko deklet igra košarko?
a) 1
b) 5
c) 4

2. Č

NAŠI NASVETI ZA ŽIVLJENJE NA GFP:

- Poskrbi za dobre odnose s profesorji.
- Imej akto namesto zvezkov.
- Izkoristi odmor za pogovor na hodniku namesto na wc-ju.
- Če želiš na stranišče, pojdi med uro, saj so med odmorom čakalne vrste enako dolge kot pri zdravniku.
- Uporabi šolsko knjižnico.
- Na malici namesto osjega gnezda vzemi navihančka.
- Najdi si *hallway crush*, da boš imel motivacijo hoditi v šolo.
- Pozimi se toplo obleci, saj je na šoli hladno.
- Imej urejeno omarico in tam ne puščaj športne opreme, *ker bo smrdelo.*

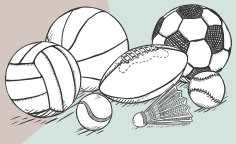
2. Gš

KDO V RAZREDU ...

največ zna?	MARTIN
največ pomaga?	NEŽA
največ klepeta?	LOVRO
najpogosteje zamuja?	ŽIGA
ima zanimiv talent?	MAKS
je največja *drama queen*?	NEŽA in LOVRO

NAŠI NASVETI ZA ŽIVLJENJE NA GFP-JU:

- Med malico se spočij v savni.
- Pozanimaj se za stare teste.
- V Hofer se ne splača hoditi.
- Namesto zvezkov uporabljaj akto - lažje ti bo.
- Učbenike imej v omarici, sicer je torba pretežka.
- Pojdi jest k Giovanniju.
- NPS je bolje kot 1.

Kdo je najhitrejši?
a) Žiga
b) Maks
c) Vuk

Kdo največkrat manjka?
a) Lina
b) Vanja
c) Arne

Kdo najbolj pogosto uporablja telefon?
a) Lovro
b) Martin
c) Edo

2. D

KDO V RAZREDU ...

največ zna?	LUKA P.
največ pomaga?	EMA in ŠPELA
največ klepeta?	ALJA in MIA
najpogosteje zamuja?	NIK
ima zanimiv talent?	HANA K., KARIN in LUKA
je največja *drama queen*?	/

Kako nas kliče prof. za geografijo?

a) piškotki
b) žabe
c) prepečenčki

Kdo največkrat zmaga Kahoot pri nemščini?

a) Voranc
b) Zala
c) Luka

Kdo najraje je v Hoferju?

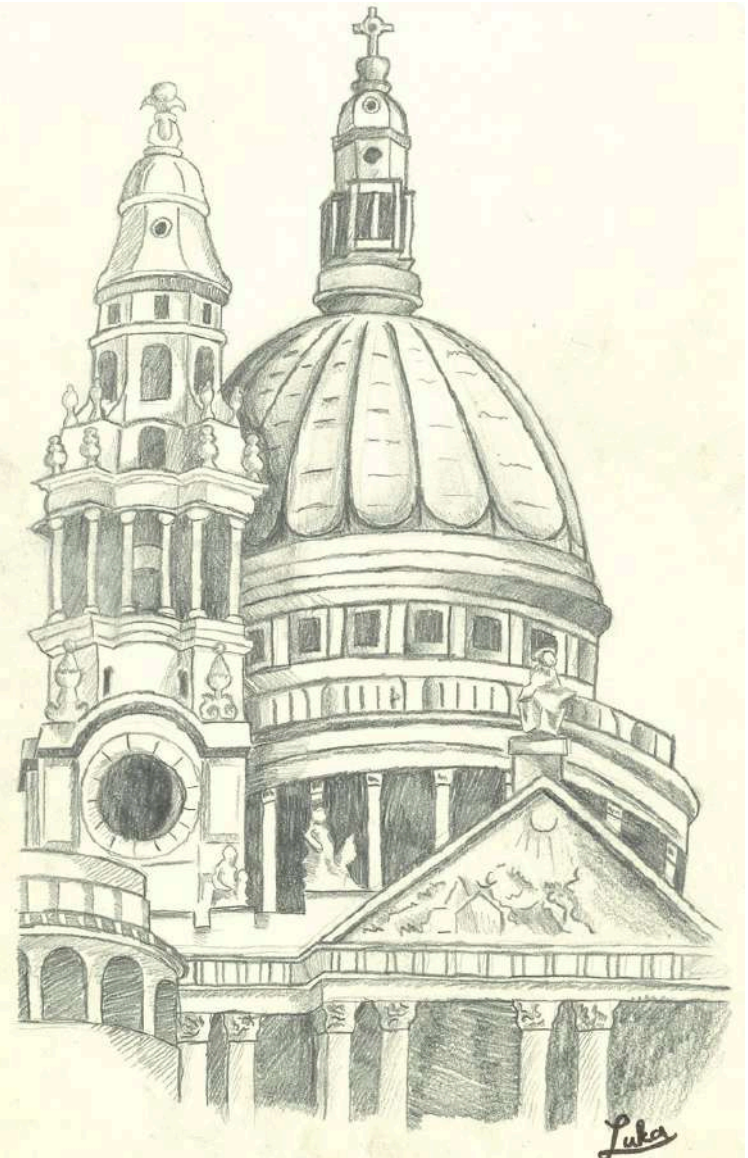
a) Katarina
b) Maša
c) Hana K.

Koliko sošolcev običajno manjka en dan pred testom?

a) 0
b) 10
c) 7

NAŠI NASVETI ZA ŽIVLJENJE NA GFP:

- Ne odgovarjaj Logarju (ne boš zmagal).
- S seboj imej vedno gotovino.
- Ne pozabi izbrati jedilnika.
- Pozimi se toplo obleci.
- Sproti se uči matematiko in delaj domače branje.
- Hodi zgodaj spat.
- Šparaj za inštrukcije.
- Puščaj zvezke v omarici.
- Zjutraj imej napolnjen telefon.

Luka Por, 2. d

DOŽIVETJE V VALENCII

V Valencio nas je odpotovalo osem dijakov in dve profesorici. Že ob prihodu nas je mesto navdušilo s svojo živahnostjo, prijetnim vzdušjem in zanimivo arhitekturo. Med bivanjem smo si ogledali številne znamenitosti, med drugim center mesta, čudovito plažo, znanstveni muzej, akvarij, tradicionalne falle, cerkev, grad ter tudi obrobje mesta, kjer smo lahko bolje spoznali vsakdanje življenje domačinov.

Vsako popoldne smo se vsi skupaj družili, se sprehajali po mestu, nakupovali ter uživali v sproščenem vzdušju. Ob tem smo preizkusili tudi veliko tradicionalne španske hrane, kot so paella, tapasi, horchata in tortilla de patatas. Spoznavali smo njihove navade, dnevno rutino in seveda tudi njihov šolski sistem. Šolanje se precej razlikuje od slovenskega, vendar sta nam bila njihova odprtost in prijaznost zelo všeč.

Celotno potovanje je bilo polno novih doživetij, smeha in nepozabnih trenutkov. To je bila res izjemna in razburljiva izkušnja, saj smo spletli nova prijateljstva, postali bolj samostojni ter hkrati izboljšali znanje angleščine in španščine. Na Valencio bomo zagotovo ohranili zelo lepe spomine.

Vesna Kondić, 2. č, in Neža Šteblaj, 2. Gš

Ljudje so se mi zdeli zelo neorganizirani, najbolj pa me je presenetilo to, da pico režejo s škarjami.

Najbolj me je presenetila odprtost ljudi, z vsemi sem se hitro ujel. Hrana je bila super, najzanimivejši je bil obisk Oceanographica.

3. LETNIKI

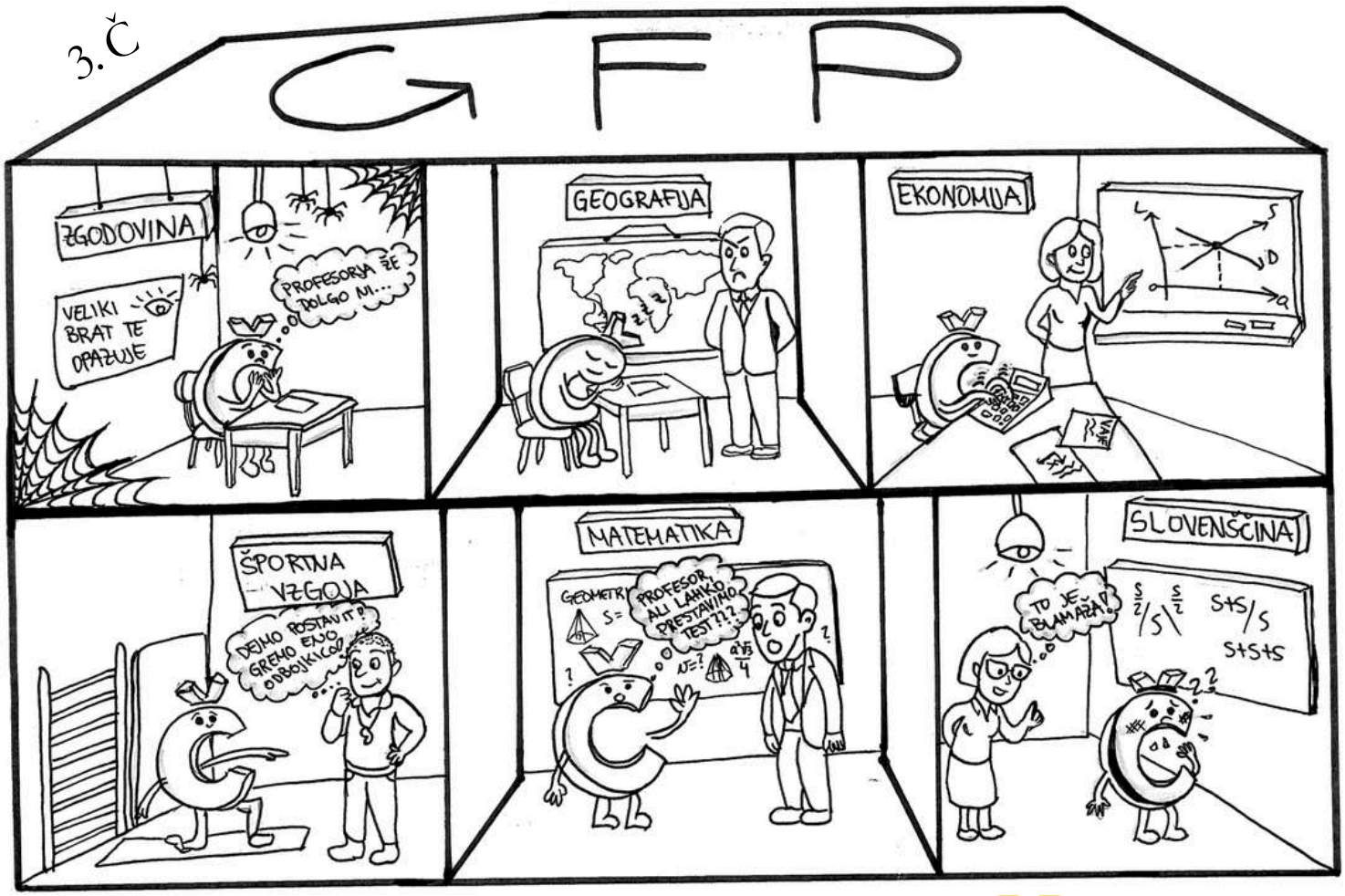
3. A

V tretjem A na GFP-ju smo doma, včasih kdo manjka, ker pač se mu ne da.
Klopi so prazne, zvezki čakajo, profesorji gledajo - kam spet uhajajo?
A imamo športnike, hitre kot veter, na igrišču zmagujejo skoraj vsak meter.
Gol ali koš, vse jim gre v roke, mi pa navijamo glasno iz klopi in šole.
Potem so še pridni, ki knjige držijo,
vsako nalogo vestno rešijo.
Ocene jim rastejo, trud se pozna, vedno pripravljeni - to se prizna.
Naš razred je mešan, enkrat glasen kot zvon,
drugič miren, kot da ni nikogar v njem sploh.
Čeprav kdo manjka in rad včasih spi,
3. A na GFP-ju - to smo mi!

3. B

V mirnem jutru, ko polje pod Storžičem se še prebuja,
krdelo otrok že v šolo zamuja.
Slišati je glasen promet in petje jutranjih ptic,
ko 3. B odzove se na izobraževalni klic.
Nekaj več kot 20 dijakov na zamudnike v razredu čaka,
medtem ko že drugi redbull tistega jutra v njih se pretaka.
Glas neučinkovite profesorice po razredu odmeva.
Nihče ne razume, da zamude avtobusov so huda zadeva.
Počasi in postopoma v razred prikukajo utrujene glave,
če so neprespane, so vsaj počesane.
Vsak profesor k razlagi hiti,
a 30 parov oči že v kazalce na uri strmi.
Pri drugi uri pouka 3. B oživi,
ob vprašanju profesorja pa spet obnemi.
Poznajo vse: od številk in črk do zgodovine in narave,
s seboj nosijo nadvse bistre glave.
Pouku vedno »zbrano« sledijo,
med odmori govorijo, pri uri molčijo.
Le enkrat razblini se smrtna tišina –
ko na urnik prikrade se zgodovina.
V prvi klopi zgodi se hudo prebujenje,
da profesorici le ne ugasne hrepenenje.
Kazalci proti 11. uri bežijo,
dijaki pa po zaloge lastnega živeža hitijo.
Iz Lidla hiter je korak in ubran,
a nekatere odnese še dlje stran.
Nekaj se jih na zadnjo uro ni vrnilo,
očitno so odšli domov na kosilo.
Tak je pač ritem, ki le 3. B ga zna ubrat',
ob koncu dneva sleherni profesor mora se predat' …

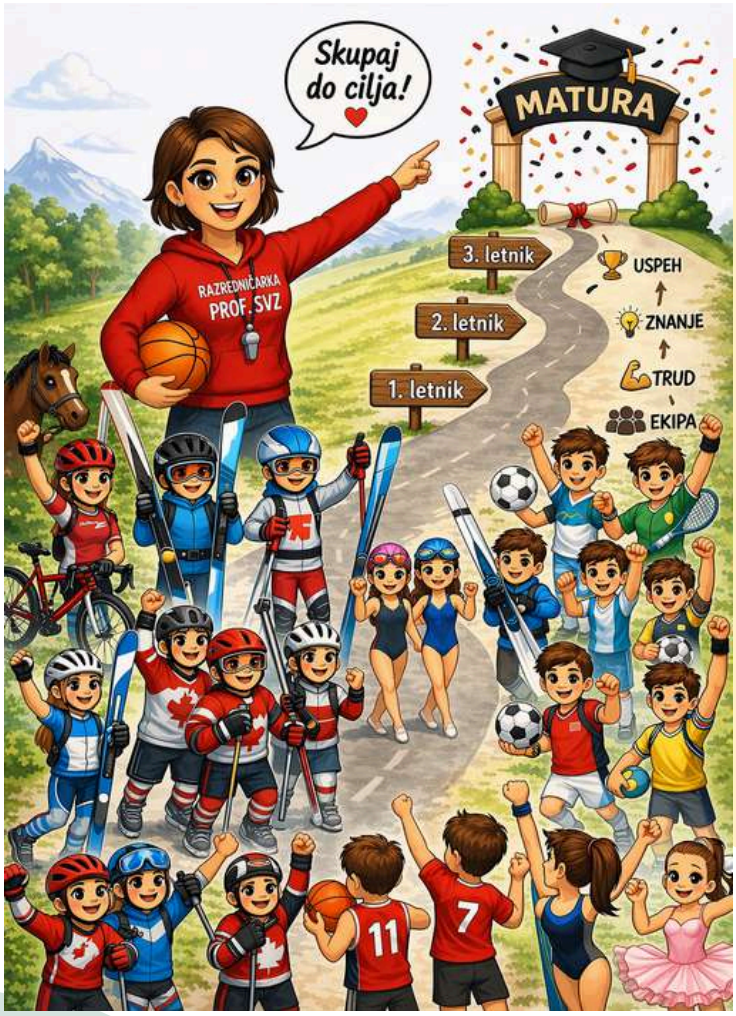
3. Č

GFP
ZGODOVINA
VELIKI BRAT TE OPAZUJE
PROFESORJA ŽE DOLGO NI...
GEOGRAFIJA
EKONOMIJA
ŠPORTNA VZGOJA
DEJMO ROSTAVIT?
GREMO RAJ OBOJKICO?
MATEMATIKA
GEOMETRI
PROFESOR, ALI LAHKO PREŠTAVINO TEST?!?
SLOVENŠČINA
TO JE BLAMAŽA!

3. D

KJE PA SO VSI
ZIH AVTOBUS ZAMUJA
1. URA
SE OPRAVIČUJEM ZA ZAMUDO
JST SM LAČN
JST NE NE VIDM
4. URA
JA KAM SO PA ŠLI VSI?!
TRENING PROFESORICA
6. URA
TRENING IMAJO
KDAJ BO ŽE KONC
A NS LAHKO 5 MIN PREJ SPUSTITE!
8. URA

3. Cš

Skupaj do cilja!
MATURA
3. letnik
2. letnik
1. letnik
USPEH
ZNANJE
TRUD
EKIPA
RAZREDNIČARKA PROF. SVZ
11
7

3. Gš

S TRENINGOM DO PRVAKOV,
Z UČENJEM DO ODLIČNJAKOV.
3.GŠ
105
GENERALI
82
#1 Sara
Slatnar

Srečno, maturanti!

Dragi 4. a,
štiri leta smo prehodili skupaj. Včasih lahkotno, včasih malo bolj burno, a vedno pristno. Danes, ko zaključujete gimnazijsko poglavje, vam želim predvsem to: živite življenje tako, kot si ga želite vi, ne tako, kot ga od vas pričakujejo drugi. Poslušajte sebe, sledite svojemu srcu in počnite stvari, ki vas veselijo.
Ne ozirajte se preveč na mnenja drugih in ne zapravljajte preveč energije za stvari, ki se v nekem trenutku zdijo ogromne, že naslednji dan pa pogosto izgubijo svoj pomen. Življenje je prekratko za preveč skrbi in predolgo, da ne bi bili to, kar ste.
V veliko čast mi je bilo biti vaša razredničarka. Hvala vam za vse trenutke. Tudi za vse »nevšečnosti«, ki sodijo k najstniškim letom. Verjetno se tega ne zavedate, a tudi vi ste mene marsikaj naučili.
Bodite pogumni, srečni in predvsem svoji. Z veseljem bom spremljala, kam vas bo odnesla vaša pot.
Vaša razredničarka Špela Frelih

4. LETNIKI

Z dijaki 4. b smo skupno pot začeli pred skoraj štirimi leti, ko so skoraj prestrašeni prestopili gimnazijski prag.
Dijaki 4. b so se hitro ujeli v šolski in medsebojni ritem in s polno mero navdušenja ter radovednosti zagrizli v šolsko delo.
Dijaki 4. b so točno vedeli, zakaj so v šoli.
Dijaki 4. b so vedno odkrito in spoštljivo znali povedati svoje mnenje.
Dijaki 4. b so znali prisluhniti idejam drugih, četudi se niso vedno strinjali z njimi.
Dijaki 4. b so nas s svojim sodelovanjem v šolskih dejavnostih velikokrat pustili odprtih ust.
Dijaki 4. b so prinašali svetle trenutke v vsakdan vseh učiteljev.
Dijaki 4. b so dijaki, ki si jih želi vsak razrednik.
Dijaki 4. b so otroci, ki si jih želi vsak starš.
Dijaki 4. b so postali prijatelji, ki si jih želi vsak človek.
Dijaki 4. b so postali posamezniki, ki si jih zasluži vsaka družba.
Dijaki 4. b so dobri ljudje.
Dijaki 4. b nam bodo za vedno ostali v najlepšem spominu.
Dijaki 4. b, neizmerno smo ponosni na vas.
Prof. Anže Kršinar

4. Cš

Verjamem, da ste v teh štirih letih šolanja pri nas dobili kar nekaj koristnih znanj na različnih področjih in da jih boste s pridom uporabljali in nadgrajevali v svojem življenju.

Veliko lepih trenutkov v življenju vam želim in ohranite lepe spomine na GFP.

Anže

4. č

Naj bodo poštenje, spoštovanje in pogum vaši najzanesljivejši smerokazi.

Zadnji dve leti vašega gimnazijskega šolanja sem imela to čast in privilegij, da sem bila vaša razredničarka. Skupaj smo prehodili intenzivno, dinamično in nepozabno pot, na kateri nas je skozi zadnji letnik uspešno prijadralo 26 izjemnih dijakov.

Biti vaša razredničarka je bila vloga, ki sem jo opravljala z največjim ponosom. Moja želja in cilj nista bila le predajanje šolskega znanja, temveč nekaj veliko globljega: upam, da sem vas uspela popeljati na tisto pravo pot, kjer sta poštenje in medsebojno spoštovanje prepoznana kot največji in najpomembnejši vrednoti. Svet tam zunaj namreč ne išče le uspešnih posameznikov, ampak predvsem dobre, pokončne ljudi.

Zdaj, ko je pred vami novo poglavje – pa naj bo to nadaljnji študij ali življenje samo – vam polagam na srce nekaj čustvenih in življenjskih napotkov.

V teh letih ste dokazali, da imate v sebi moč, znanje in iznajdljivost za premagovanje še tako visokih ovir. Zaupajte vase, ker zmorete.

Na poti boste srečali različne ljudi in se znašli v različnih situacijah. Nikoli ne žrtvujte svojega dostojanstva in svojih vrednot za kratkotrajne uspehe ali ugajanje večini.

Vsak spodrsljaj ni poraz, ampak le dragocena lekcija.

Izobrazba je ključ, a karakter je tisti, ki odpira prava vrata. Bodite drzni, bodite radovedni, predvsem pa ostanite človeški.

Dragi moji dijaki 4. č, v prihodnosti vam želim vse dobro. Naj bo vaše nadaljnje življenje polno uspehov, uresničenih sanj in iskrenih nasmehov.

Srečno na vaši novi poti – verjamem v vas!

Vaša razredničarka, mag. Marjeta Barbo

4. d

Štiri leta gimnazije niso bila le obdobje ocen, testov in urnikov, ampak tudi čas odraščanja, sproščenosti, zabave in improvizacije. Naučili ste se, da je za znanje potrebno veliko več kot le ena produktivna ura, da je treba vztrajati in sodelovati za boljše, najboljše uspehe.

Prihodnost verjetno ne bo vedno enostavna. Ugotovili boste, da imamo v življenju veliko vprašanj in vse premalo odgovorov. Novi začetki so zanimivi, prinašajo nove odločitve in nove izzive. Ne bojte se jih, stopite iz cone udobja. Že jutri ne boste več natančno vedeli vseh formul, datumov ali definicij, gotovo pa se boste spomnili ljudi in trenutkov, ki ste jih preživeli skupaj. In prav to je tisto, kar največ šteje. Želim vam, da življenje zajamete z veliko žlico in da vsak najde svoje »ravnotežje«.

Prof. Beti Božnar

Mojim (prvim) H-jevkam in H-jevcem,

na zadnji dan pouka, 20. maja 2026, je minilo natanko 1357 dni, odkar ste 1. septembra 2022 prestopili prag Gimnazije Franceta Prešerna in s tem postali začetniki dinastije H-jevcev na naši gimnaziji. Od tistega 1. septembra ste se iz zbeganih, na trenutke prestrašenih in iščočih se najstnikov preobrazili v samozavestne mlade odrasle, ki pogumno in odločno stopate po svoji poti. Kot ste spoznali v času, ko ste imeli priložnost iskati svojo pot, je lahko ta lepa gladka promenada, vendar je lastna pot pogosto zavit makadamski kolovoz, na katerem se obrusimo in pridobimo izkušnje, spomine in spoznanja, ki nas spremljajo vse življenje.

Ob zaključku mojega potovanja z vami na vaši poti odraščanja vam želim na srce položiti še nekaj malenkosti. Vem, da znate na vsak kvadrat pogledati tudi kot na pravokotnik in na vsak pravokotnik kot na paralelogram, kar pomeni, da je vedno vredno razumeti širšo sliko, saj nam ta daje jasnost in širino, ki jo potrebujemo, da živimo polno in izpolnjeno življenje. Upam, da mi je uspelo, da ste se naučili, da je v življenju rešljiva vsaka kvadratna enačba, pomembno je samo, katero množico rešitev boste izbrali. In na koncu zaupam, da se boste, ne glede na to, kam vas bo zaneslo življenje, znali po krajevnem vektorju točke vrniti v izhodišče, to je tja, kjer se počutite dobro in sprejeto.

Dragi moji, ko boste prebirali te vrstice, bodo za vami že maturitetni izpiti. Sledijo najdaljše počitnice v vašem življenju. Uživajte jih v vsakem trenutku, in to na polno. Za tem pa vam želim, da bo vaša pot čim večkrat gladka promenada.

Srečno!

Prof. Jure Karo

4. Gš

Športni razred v pravem pomenu besede. Vrhunski športniki, veliko njih članov slovenske reprezentance z osvojenimi skoraj ducat medalj na mladinskih svetovnih prvenstvih in še bi lahko naštevali. Z njimi sem šel skozi svoje prvo obdobje razredništva. Veliko so me naučili. Fantje s svojo živahnostjo, dekleta s svojo voljo in predanostjo ciljem. Dokazali so, da se kljub ogromni odsotnosti – večinoma zaradi športa, marsikdaj pa tudi zaradi sumljivih ortodontov, slabega počutja, »individualnih treningov« – da odlično opraviti vse šolske obveznosti. Večinoma je bil razred v statistiki po končani prvi konferenci daleč najslabši po opravljenih obveznostih, na koncu pa so športniki dokazali, da znajo odlično »finiširati«, in so končali med boljšimi. Zdaj je večini že uspelo skoraj priteči do zadnje srednješolske ciljne črte.

Želim jim uspešen tek v vseh prihajajočih življenjskih preizkušnjah. Mate to!

Prof. Miha Podgornik

KLARA PERNE

Klaro Perne glasba spremlja že vrsto let, v zadnjem času pa je naredila še korak naprej – začela je ustvarjati svojo glasbo in posnela tudi videospot. Zase pravi, da je preprosta punca, ki ima rada življenje, glasbo in ljudi. Ker letos zaključuje 4. letnik, smo jo povabili na kratek pogovor o njeni glasbeni poti, spominih na srednješolska leta ter načrtih za prihodnost.

PANORAMA: Klara, zaupaj nam, kako se je začela tvoja glasbena pot in kaj te je najbolj motiviralo za petje.

Klara: Glasba je del mojega življenja že od nekdaj. Vedno rada rečem, da pojem, odkar vem zase. Že kot majhna deklica sem zelo rada pela, predvsem pa sem že takrat gojila veliko ljubezen do slovenske glasbe, ki me spremlja še danes. Ko sem začela obiskovati šolo, sem hkrati začela tudi svojo glasbeno pot v glasbeni šoli, kamor hodim še danes. Najprej sem zaključila višjo glasbeno šolo za flavto, pozneje pa sem se sama naučila igrati tudi kitaro, trenutno se učim še klavir. Poleg tega obiskujem solo petje, zato lahko rečem, da je glasba res prisotna v mojem življenju. Svojo pot sem začela v zborih in vokalnih skupinah, nekoliko pozneje pa sem začela tudi solo pevsko kariero, ki ji danes posvečam veliko časa, energije, truda in tudi denarja.

PANORAMA: Velikokrat si nastopala tudi na šolskih prireditvah. Kateri nastop ti je najbolj ostal v spominu in zakaj?

Klara: Šolske prireditve mi bodo zagotovo vedno ostale v zelo lepem in močnem spominu, predvsem zato, ker se mi zdi, da je vsaka izkušnja dobra izkušnja. Če primerjam šolske prireditve z drugimi nastopi, bi rekla, da je nastopati pred svojo šolo pogosto celo težje. Na takšnih dogodkih te namreč gledajo ljudje, ki jih srečuješ vsak dan – sošolci, profesorji in znanci iz šole. Ravno zato je včasih prisotna še večja trema. Poleg tega se mi zdi, da dijaki včasih ne znajo dovolj spoštovati nastopajočih, kar sem opazila nasploh pri vseh, ne samo pri sebi, in takšne situacije znajo biti kar zahtevne.

Je pa to zelo dobra življenjska izkušnja. Čez čas se navadiš odra, kritik, pritiska in tudi različnih odzivov ljudi. Pri vsaki naslednji prireditvi sem bolj uživala, lažje stopila na oder in bolj samozavestno pokazala, kaj znam. Zelo sem hvaležna, da sem imela na GFP-ju možnost nastopati na skoraj vseh šolskih prireditvah. Najzabavnejši so mi zagotovo ostali v spominu nastopi s šolskim bendom, predvsem na informativnih dnevih, kjer je bilo vzdušje vedno res posebno.

PANORAMA: Zdaj že ustvarjaš svoje pesmi, posnela si tudi videospot. Od kod največkrat črpaš ideje in navdih za besedila?

Klara: Trenutno imam izdani dve avtorski skladbi – *Ko pogledaš me* in *Vzemi*. Pri ustvarjanju sodelujem s svojo ekipo, s katero skupaj gradimo celotno zgodbo mojih projektov. Že od začetka sem si želela ob sebi ljudi z veliko izkušnjami, ljudi, ki res dobro vedo, kaj delajo. Zavedam se namreč, da pesmi, ki jih daš v svet, tam tudi ostanejo. Na neki način ostanejo zapisane v zgodovini slovenske glasbe, zato si želim, da so moji projekti kakovostni, premišljeni in narejeni na visokem nivoju.

Drugače pa sem že od nekdaj zelo rada pisala. Že v osnovni šoli sem rada pisala dolge spise, zgodbe in pesmi. Pri slovenščini sem vedno uživala v pisanju in nekaj časa sem celo želela postati pisateljica. Pozneje sem napisala nekaj besedil za ansamble, ker mi je ustvarjanje besedil za pesmi res zabavno. Ko pa sem se začela bolj poglabljati v samo pisanje besedil in obiskovati tudi različna predavanja na to temo, sem ugotovila, koliko znanja in podrobnosti je v resnici za tem. Do takrat sem vedno črpala predvsem iz sebe in svojih občutkov, potem pa sem začela gledati na ustvarjanje še z druge, bolj profesionalne strani. Trenutno imam zaradi vseh projektov nekoliko premalo časa, da bi se pisanju besedil posvečala toliko, kot bi si želela, zato to za zdaj raje prepuščam strokovnjakom.
Navdih za ustvarjanje pa največkrat črpam kar iz sebe in svojega življenja. Sem preprosto dekle, ki ima rada življenje, glasbo, ljudi in lepe trenutke, in prav iz teh občutkov največkrat nastanejo moje ideje.

PANORAMA: V kakšnem spominu ti bodo ostala srednješolska leta?

Klara: GFP mi bo vedno ostal v lepem spominu. Vedno se mi je zdela zelo prijetna šola z dobrim vzdušjem. Tu sem doživela ogromno lepih trenutkov, spoznala veliko ljudi in ustvarila veliko spominov. Srednješolska leta so bila res nekaj posebnega in mislim, da jih ne bom nikoli pozabila. V teh štirih letih se je zgodilo toliko stvari, da človek skoraj težko verjame, da je vse to mogoče doživeti v tako kratkem času.

PANORAMA: Kaj lahko tvoji sledilci pričakujemo od tebe v prihodnosti?

Klara: Zagotovo ne bom nehala ustvarjati, ker v tem res noro uživam. Ne bom nehala ustvarjati vsebin na socialnih omrežjih in zagotovo ne bom nehala peti. Glasba je preprosto del mene, zato lahko od mene v prihodnosti pričakujete še veliko novih pesmi in projektov. Pravzaprav imam že velike načrte za naprej. Takoj po maturi grem snemat nov komad, zato lahko že jeseni pričakujete novo pesem. Do konca letošnjega leta načrtujem izdajo še dveh novih skladb, kar pomeni, da bom v enem letu izdala kar štiri pesmi. To je res velik projekt, ki zahteva ogromno časa, energije, dela in predanosti, ampak ravno v tem najbolj uživam. Seveda me boste še naprej lahko spremljali tudi na socialnih omrežjih, kjer bom še vedno delila svoje življenje, ustvarjanje in vsakodnevne trenutke. Predvsem pa si želim, da bi kljub vsemu vedno ostala to, kar sem, preprosta punca, ki ima rada življenje, glasbo in ljudi, ter vse to iskreno deli tudi z drugimi.

PANORAMA: Klara, hvala za pogovor in veliko uspeha pri vseh prihodnjih glasbenih projektih!

ALJAŽ KMETEC

Aljaža Kmetca ni treba posebej predstavljati, dovolj je, da omeniš njegovo ime, pa vsak profesor in dijak Gimnazije Franceta Prešerna ve, kdo je. Vsestranski dijak. Odličnjak. Prejemnik mnogih priznanj, tako zlatega Cankarjevega kot zlatega priznanja s tekmovanja v zgodovini, če omenimo le nekatere. Predvsem pa zelo prijeten fant, s katerim se lahko pogovarjaš o čemerkoli. In ki te vedno vljudno pozdravi.

PANORAMA: Aljaž, pred časom sem te vprašala, kateri predmet ti je najmanj ljub, in si mi ponudil zanimiv odgovor – da so vsi zanimivi, ko se jih lotiš. Bi se danes, ko se začenja matura (intervju je bil narejen na dan začetka mature, op. a.), odgovoril enako?

Aljaž: Da, zagotovo. Še vedno verjamem, da je čisto vsaka snov zanimiva, če se ji le dovolj posvetiš in se poglobiš vanjo. Če pa bi moral izpostaviti predmet, ki mi povzroča največ težav pri učenju, bi to verjetno bila angleščina.

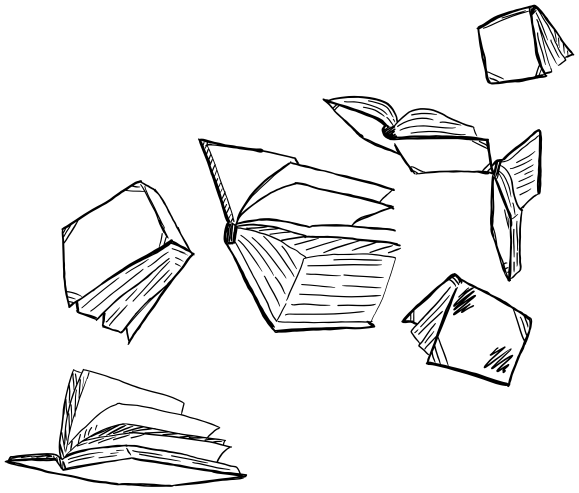
PANORAMA: V vseh štirih letih na gimnaziji si tekmoval na raznovrstnih tekmovanjih in sodeloval na literarnih natečajih, kjer si osvajal najvišja priznanja. Od kod energija za vse to? So ti bila izziv?

Aljaž: Moja motivacija izhaja predvsem iz želje po nenehnem napredku in osebni rasti. Verjamem, da znanja ni nikoli preveč, zato sem se skušal preizkusiti na čim več različnih področjih. Seveda so mi bili vsi ti izzivi tudi v veliko veselje. Moram pa priznati, da sem si v nekem trenutku naložil preveč obveznosti, kar me je pripeljalo do tega, da sem moral poiskati pomoč psihologa. Zdi se mi pomembno poudariti, da se vsi kdaj soočamo s stresom, in ključno je, da o tem spregovorimo ter poiščemo podporo. Veliko slabše je vztrajati v tišini kot priznati, da potrebuješ pomoč.

PANORAMA: Aljaž, hvala za iskrenost. Ljudje res premalokrat govorimo o teh stvareh. Ker pa te poznamo kot velikega bralca, so ti verjetno pri tem pomagale knjige. Bralna pismenost med mladimi sicer v zadnjih letih vztrajno pada. Vemo, da je to problem, pa vendar se zdi, da premalo storimo za to, da bi kaj spremenili. Bi ti kot bralec lahko ponudil kakšno rešitev?

Aljaž: Menim, da se problem začne že zelo zgodaj, pri vzgoji. Pogosto starši otroka raje posedejo pred zaslon, kot da bi se z njim aktivno ukvarjali in ga uvajali v svet domišljije. Velik vpliv imajo tudi družabna omrežja, ki ponujajo hitro in enostavno zadovoljstvo, zato knjige na prvi pogled delujejo manj privlačne. Poleg tega mladi vse pogosteje pristne socialne stike nadomeščajo z brezciljnim, večurnim preživljanjem časa na spletnih omrežjih, saj si preprosto ne upajo izstopati in tvegati izgube stika z vrstniki. Mislim pa, da bi lahko bralno pismenost izboljšali predvsem tako, da mladim pokažemo, da knjige niso samo Cankar ali Dostojevski, ampak tudi zgodbe, ki jih lahko bereš z veseljem in brez premora od jutra do večera.

PANORAMA: Za konec: ko se ozreš nazaj, kako bi opisal srednješolska leta? In kam te bo pot zanesla v prihodnosti?

Aljaž: Moja srednješolska leta so bila polna izzivov, lepih trenutkov, nepozabnih izkušenj ter predvsem novih prijateljstev. To je obdobje, ki me je v veliki meri oblikovalo in me iz otroka postopoma preoblikovalo v mladega odraslega. Po maturi bom študij nadaljeval na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo Univerze v Ljubljani, smer biokemija. V prihodnosti si želim postati profesor in raziskovalec, bodisi na fakulteti bodisi na kakšnem raziskovalnem inštitutu. Imam tudi kar nekaj bližnjih načrtov: rad bi napisal knjigo in hkrati se že vključujem v dejavnosti lokalnega muzejskega društva in bralno skupino v Mestni knjižnici Kranj. S prijatelji bomo poleti odšli na izlet po Balkanu, jeseni pa v Maroko. Koliko od tega mi bo dejansko uspelo uresničiti, bo pokazal čas. :)

PANORAMA: Aljaž, želimo ti še veliko izzivov, ki te bodo veselili, veliko novih odkritij, veliko prebranih knjig!

Lana Rozman, 4. d

Lara Carotta

POSTALA SEM SAMURAJ

Fotopis: Japonska 2024

Z družino smo se februarja 2024 odpravili na počitnice na Japonsko. Potovanje je trajalo približno tri tedne, vključno z leti, na Japonskem pa smo preživeli polnih 17 dni. Najeli smo avto in z njim smo se odpeljali od Tokia do Hirošime in nazaj.

Potovanje smo začeli na valentinovo, 14. februarja, ko smo leteli z Brnika v Pariz in nato do naše končne destinacije v Tokio. Let je trajal približno 13 ur. Že takoj ko smo pristali, nas je zadel kulturni šok. Nikjer niso govorili angleško (niti v hotelu), sicer pa je tam vse zelo mirno in imajo ogrevane toaletne školjke. Po dolgem dnevu potovanja smo si vseeno vzeli čas za kratek nočni ogled okolice in večerjo v lokalni kitajski restavraciji, ki seveda ni imela angleškega menija. Pomagali smo si z Google Lense (zelo priporočam) in mojim amaterskim znanjem japonščine.

Prva dva dneva smo bili v Tokiu. Prvi dan smo si ogledali tempelj Senso-dži, kjer smo preizkusili srečo in poskusili tradicionalni moči. Potem ko sem dobila najverjetneje najhujšo napoved o moji sreči, smo se odpravili na Tokyo Tower in si ogledali razgled s 333 metrov nad mestom. Naslednji dan pa smo obiskali muzej znanosti Koto-Aomi.

Tokio je zabaven, a čas je bil, da se odpravimo dalje. Peljali smo se do majhnega mesteca Kawazu, kjer so cvetele zgodnje češnje. Hotel smo imeli ravno pod znamenito goro Fudži, a nismo imeli sreče z vremenom, zato smo naslednji dan preživeli v bližnjem nakupovalnem središču. Čakal nas je še en dan vožnje. Preden smo prispeli v Kjoto, smo se ustavili še v gradu Nizwa.

V Kjotu smo prebivali v enem od tradicionalnih hotelov (*ryokan*), kjer smo spali na tatami tleh in obiskali tradicionalno javno kopališče (*onsen*). Ogledali smo si mesto in obiskali budistične templje. Medtem ko sta si starša še naprej ogledovala mesto, sva z bratom postala samuraja. Obiskala sva Kyoto Samorai Experiance, kjer so nama predstavili umetnost borilne veščine, naju naučili uporabljati pravi samurajski meč in še veliko več. Iskreno ena najboljših izkušenj mojega življenja. Obiskali smo tudi bambusov gozd, ki je bil zelo blizu našega hotelčka. Za en dan smo se z najhitrejšim vlakom na svetu (Shinkansenom) odpravili v Osako.

Poskusili smo veliko nove hrane: moči, dango, ramen ... in seveda smo poskusili tudi mačo (tradicionalni japonski čaj). Šli smo na japonski obred pitja čaja, kjer so nas oblekli v kimone in nam pokazali pravilno pripravo mače. A mača je bila malo premočna za nas, ker smo se vsi »predozirali« s kofeinom in tisto noč nihče ni spal.

Potem smo se selili v Hirošimo. Prvič, ne, v Hirošimi ni več sevanja, in drugič, da, je normalno funkcionalno mesto. Obiskali smo spominski park miru, kjer je razbitina edine zgradbe, ki je ostala po eksploziji. Tam je tudi muzej, v katerem ne skrivajo podrobnosti in kjer te občutek tesnobe ne izpusti.

Vožnja nazaj v Tokio je bila dolga, a je bilo vredno, ker nam je uspelo ujeti goro Fudži na najbolj sončen dan našega potovanja, niti oblačka ni bilo na nebu. Razgled smo si privoščili iz parka Arakuyama Sengen, ki je še posebej lep spomladi.

V Tokiu smo se poslovili od našega avta in smo pot po mestu nadaljevali z vlaki, ki smo (moj ati) jih že obvladali. Obiskali smo kraljevo palačo, prečkali Shybuja Crossing (največje križišče na svetu) in obiskali največjo anime trgovino na svetu.

Zadnji dan pa smo šli vsak svojo pot. Jaz in moja mami sva se odpravili v muzej Studio Ghibli v Mitaki, fanta pa sta obiskala še en muzej znanosti.

Pot nazaj pa je bila avantura sama po sebi. Atiju so na pariškem letališču ukradli denarnico, da sploh ne omenjam stanja hotelske sobe, težav s prtljago in rezerviranih sedežev, za katere smo plačali dvakrat, na koncu pa jih sploh nismo dobili. A prispeli smo domov in to je vse, kar je pomembno.

Japonska je res posebna država in Japonci so res poseben narod. Spoznali smo toliko prijetnih ljudi, videli ogromno novih stvari in preizkusili zelo veliko neverjetne hrane.

ERASMUS IZMENJAVA S FRANCIJO 2026

V okviru programa Erasmus+ smo se dijaki udeležili mednarodne izmenjave s francoskimi vrstniki. Projekt nam je omogočil, da smo pobliže spoznali francosko kulturo, način življenja in šolski sistem ter hkrati navezali nova prijateljstva. Izmenjava je potekala v dveh delih – najprej smo gostili francoske dijake v Sloveniji, nato pa smo jih obiskali v Franciji.

Med 22. februarjem in 2. marcem smo slovenski dijaki gostili francoske dijake v Sloveniji. K nam je prišlo šest Francozinj, ki smo jih toplo sprejeli in s katerimi smo že prvi dan preživeli prijetno popoldne. Dopoldneve smo med tednom preživljali v šoli, kjer smo sodelovali pri različnih aktivnostih, skupaj pa smo se odpravili tudi na ogled Ljubljane in Kranja. Popoldnevi so bili namenjeni druženju – vseh dvanajst udeležencev se nas je odpravilo na izlet na Bled, šli smo na bovling, se sprehajali po mestu, kartali in se družili ob kavi.

Konec tedna smo preživeli z družinami, a smo tudi takrat večino časa ostali povezani kot skupina in skupaj raziskovali Bohinj ter Preddvor. Čas je minil prehitro in že v ponedeljek smo se morali posloviti, ko so se francoske dijakinje vrnile domov.

Drugi del izmenjave je potekal med 22. in 29. marcem, ko smo se slovenski dijaki odpravili v Francijo, natančneje v obmorsko mesto Royan. To mesto leži ob Atlantskem oceanu in je znano po dolgih peščenih plažah ter zanimivi moderni arhitekturi, saj je bilo po drugi svetovni vojni skoraj v celoti obnovljeno. Njegovo sproščeno obmorsko vzdušje nas je takoj navdušilo.

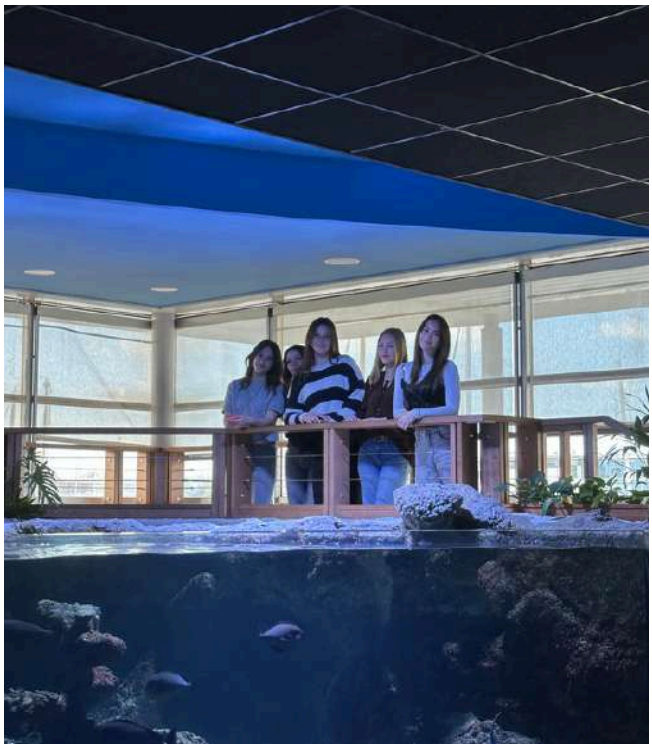
Tja smo potovali z letalom z Brnika prek Švice do Bordeauxa, nato pa nadaljevali pot do cilja. Ob prihodu v nedeljo popoldne so nas gostiteljske družine prijazno sprejele.

Bonjour

Moja gostiteljska družina je živela približno deset minut od šole in dvajset minut od morja. Sprejeli so me zelo toplo in že prvi večer smo se skupaj odpravili na kratek sprehod, da smo se bolje spoznali. Kmalu sem se začela počutiti kot doma.

V ponedeljek smo se skupaj odpravili v šolo. Tamkajšnji licej je podoben naši gimnaziji, pouk pa se začne ob 8. uri in pogosto traja do poznega popoldneva. Ena šolska ura traja 55 minut, velikokrat pa so ure združene v bloke. Med poukom imajo več prostih ur, ki jih dijaki pogosto preživijo zunaj, saj je okolica šole zelo lepo urejena. Opazila sem, da je pouk nekoliko bolj sproščen kot pri nas.

Velika razlika se kaže tudi v znanju angleščine, zato smo se večinoma sporazumevali v francoščini. To mi je predstavljalo izziv, a hkrati veliko prednost, saj sem svoje znanje jezika močno izboljšala.

Popoldnevi so bili namenjeni druženju – sprehodom ob morju, obiskom kavarn in skupnemu preživljanju prostega časa. V torek smo v šoli sodelovali na ustvarjalni delavnici, v sredo pa smo si skupaj s profesorji ogledali Royan in spoznali njegovo zgodovino v muzeju.

V četrtek smo se odpravili na celodnevni izlet v La Rochelle, eno najlepših obmorskih mest na zahodu Francije. Mesto je znano po starem pristanišču, ki ga varujeta znamenita srednjeveška stolpa, ter po živahnem mestnem utripu. Sprehod po ozkih ulicah, obdanih z arkadami in zgodovinskimi stavbami, nam je dal občutek, da smo stopili nazaj v preteklost. Obiskali smo tudi enega največjih evropskih akvarijev, kjer smo občudovali raznolik morski svet. Po ogledu smo imeli nekaj prostega časa za kosilo, sprehod in raziskovanje mesta, kar smo z veseljem izkoristili.

V petek smo pripravili predstavitev programa Erasmus+ za ostale dijake, sledila pa je podelitev priznanj. Dan smo zaključili s sprehodom ob obali, kjer smo uživali v čudovitih razgledih.

Sobota je bila zame eden najlepših dni. Z gostiteljsko družino sem obiskala živalski vrt, kar me je še posebej razveselilo, saj imam zelo rada živali. Pozneje smo se odpravili še do svetilnika Phare de la Coubre, ki stoji ob obali Atlantika. Ta visoki rdeče-beli svetilnik se dviga nad borovim gozdom in ponuja čudovit razgled na neskončne peščene plaže in ocean. Okolica svetilnika je mirna in naravna, kar daje občutek popolnega stika z naravo. Po obisku smo se še sprehodili ob obali, kjer se razprostirajo kilometri peščenih plaž, ki so nas popolnoma očarale.

Zvečer smo se vsi skupaj zbrali še zadnjič in preživeli nepozaben večer, poln smeha in lepih spominov.

V nedeljo je sledilo slovo. Zbrali smo se pred šolo, kjer smo se s težkim srcem poslovili od francoskih prijateljev in profesorjev. Slovo je bilo zelo čustveno, saj smo v tem kratkem času spletli močne vezi in prava prijateljstva, zaradi katerih so tekle tudi solze.

Pot domov je potekala prek Bordeauxa in Švice nazaj na Brnik. Kljub utrujenosti nam ni bilo nikoli dolgčas – skupaj smo se smejali, obujali spomine in se zavedali, kako posebna izkušnja je za nami. Pri izmenjavi smo imeli tudi veliko srečo z vremenom, saj nas je skoraj vsak dan spremljalo sonce, kar je še polepšalo naše doživetje.

Posebej bi se rada zahvalila profesoricama, ki sta omogočili, da je izmenjava potekala brez težav. Profesorici Mariji Vreček Sajovič se iskreno zahvaljujem za ves trud, organizacijo in predanost – njena ljubezen do jezika in francoske kulture se jasno odraža v takšnih projektih. Prav tako bi se rada zahvalila profesorici Nataliji Majes, ki nas je skozi celotno izkušnjo usmerjala, nam dajala dragocene nasvete in nas podpirala.

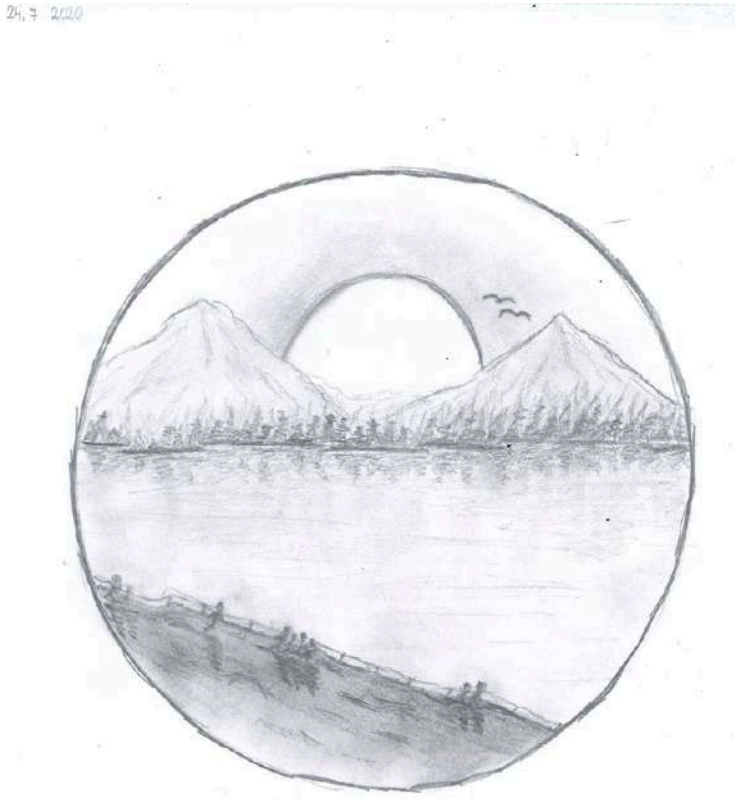
Izmenjava v Franciji je bila nepozabna izkušnja, ki nam je omogočila vpogled v drugačen način življenja, novo kulturo in predvsem ustvarjanje prijateljstev, ki bodo ostala še dolgo po koncu potovanj.

Pika Ševo, 3. d

Lara Batanjski, 4. a

Jerca Bečan, 4. b

DOM

Dom je hiša,
v kateri bivam,
tam, kjer se veselim
in solze prelivam.
Dom je družina,
ki me je na svet sprejela,
mi ime in podobo dala
ter mi prvikrat srce ogrela.
Dom je vsak objem,
kamor se zatečem,
kjer oseba čuti vse,
ne da karkoli rečem.
Dom so gore,
s soncem obsijane v celoti,
kjer v polnosti živim življenje
ali razbijam misli v samoti.
Dom je glasba,
ki me spremlja,
vsaka pesem, ki se me dotakne,
takšna, ki me v drug svet premakne.

K. E.

JULIJ

Tesnoba, ki skrivala se je pred svetom
in se izžarevala je iz globine,
zdaj prosta je tik pred poletom,
skrajni čas je, da mine.
Naslednji trenutek spregledajo oči,
ki bile so pokvarjena svetilka v temi,
sedaj pogumno bedijo družabne noči,
usta smejó se z vsemi.
Prej solze namakale so lice,
v trenutku, ko vdahnem vonj znan,
razprostro roke se kot krila ptice,
spoznam, da tiste misli bile so zaman.
Modro morje blišč odseva,
zapisana beseda pa zdravi rane,
naj me misel na vse to v mrazu ogreva,
naj »boljši jaz« iz brezna vstane.

K. E.

Izabel Schumet Mrak, 4. č

Taja Prezelj, 4. a

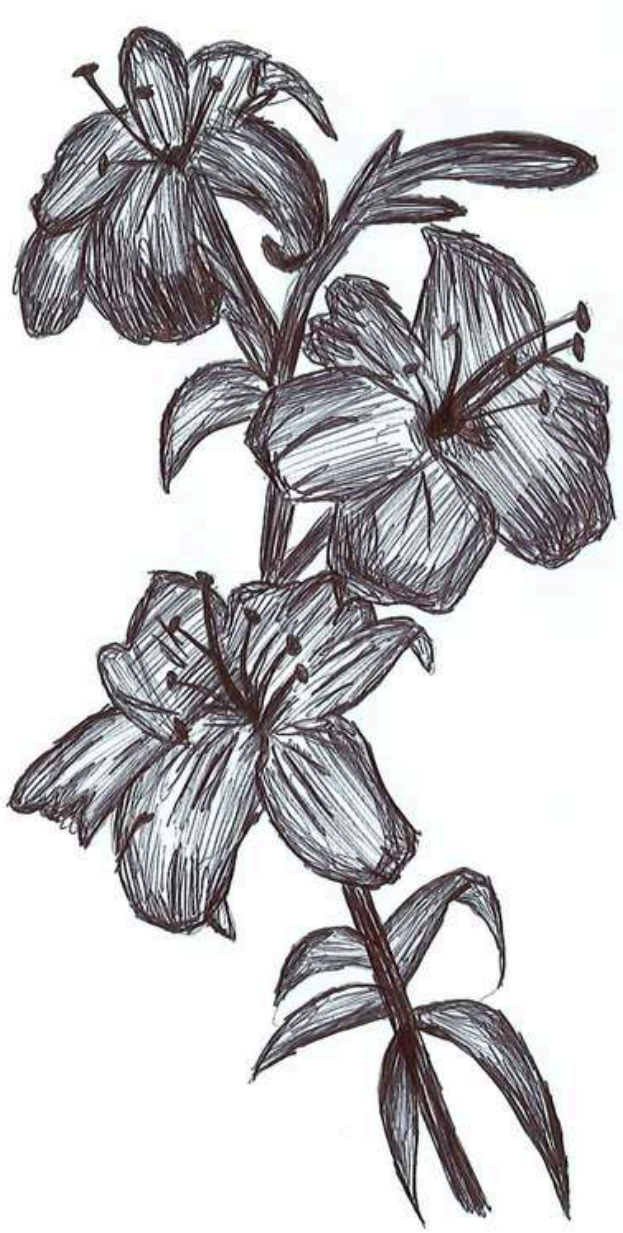
ATI

Besede težko odlepijo se od ust,
saj s teboj o mnogih stvareh ne govorim,
a se zavedam,
da vsak trenutek s tabo je vse prej kot pust.
Rada te imam,
a tega ne izrečem,
saj to so besede,
ki pred teboj jih ne poznam.
Želim si reči »hvala«,
a me je sram.
Upam, da v najinih življenjih napoči dan,
ko moja otroška roka dotaknila se bo tvoje
in skupaj šla bova tja v dvoje,
čez širno znano sorško ravan.

K. E.

Lara Biteznik, 4. a

PTICA

Videla sem ptico,
veselo, zasanjano.
Letela skozi nočno je nebo,
le kaj si misli, ko gre čez goro?
Otožnost me prevzame,
občutim jo v srcu.
Čutim, da nekaj jo stiska,
zato naglas vriska,
da se ne opazi njena stiska,
saj v sebi čuti veliko pritiska.

V resnici ptica je le izgubljena,
prepričana, da je pogubljena
leta in leta, ne ve, kdo je,
ne ve, kam spada,
kaj šele, komu pripada,
kot da padla bi v jamo,
v kateri imela bi vso kramo …

Z besedami dobro se ne izraža,
zato se sama sebi zgraža.
Le kdo imel bi jo rad,
mogoče le perjad …
Kdo zmenil bi se zanjo,
se zaljubil vanjo,
jo podpiral, vendar ne zatiral,
jo poslušal, ne da bi sploh poskušal,
jo občudoval, z njo travme premagoval,
jo obvaroval in se nikoli je ne sramoval,
jo objel, nikoli je ne oštel,
ji pokazal, kako čutiti je ljubezen,
saj to ni nobena bolezen.
Biti v zvezi ni formalno,
kar je kar normalno,
v resnici je prav enostavno,
pa tudi pohvalno.

Pa vendar ptica je sama,
prijetna, mlada dama …
Vsem govori, da tako ji je »kul«,
od tega že presneto velik ima žulj,
saj se zaveda,
da biti sam je beda.
Ni zabavno se smejati sam,
brati zanimivih reklam,
nositi »matchy« pidžam,
iti sam na sprehod,
gledati sama sončni zahod.
Biti sama čudna,
ostati sama budna
se sama objeti in pogreti …
Vsakdo mora to dojeti,
ah, le kdo hotel bi jo razumeti?

Tako ptica se sprijazni, da ni dovolj vredna,
ali po fantovsko »ugledna«.
Čudno se obnaša, kar fante stran odnaša …
Očitno dovolj se ne oglaša,
vsakdo meni, da išče bogataša,
menijo, da druge oponaša,
ne pomaga ji niti maša,
dojemajo jo kot pajdaša.

Boji se …
Boji se, da nihče je ne bo pogledal in
se zanjo zmenil,
jo komer koli omenil,
z desetko jo ocenil,
se z njo kaj domenil,
se je oklenil,
nekaj ji pomenil,
ključ do njenega srca odklenil.

Hana Kozjek, 2. d

Filip Benet Stopar, 3. d

What about the happy days?

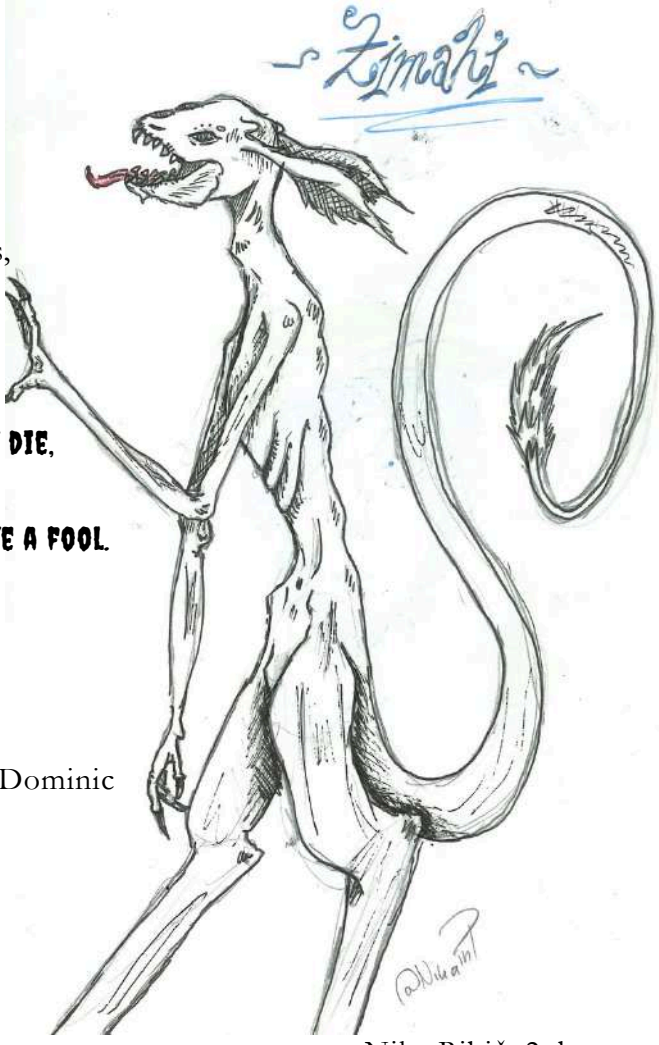
I wonder what happens when one's energy runs dry?
When a flower can no longer greet the sun,
when a bird loses the time to fly,
when the last rock shall come undone.
Oh, how wonderful it is to wonder,
what may happen when we are older.
Time and time again we waste with questions,
yet time made by man flows wild.

Dominic

I question myself

Sanity is quite the sharp glass of water thy might possess,
the naked eye may be too blind to see its kind.
OH, MY DARLING DARKNESS; BLEED ME DRY,
WHILE I BEG ON MY KNEES, WATCH MY PATHETIC CRY,
WATCH MY SOUL CROSS THE PLAINS OF NO MORE AS I LET MY BODY DIE,
STARE AT ME UNFLINCHING, GAZING BLINDLY AT THE POOL,
NOT LIKE THE OTHER PEOPLE WHO CAN'T SEE YOU, STAY SCREAMING LIKE A FOOL.
OH, MY DARLING DARKNESS, RIP MY THOUGHTS AWAY,
LET THE CORE OF PAIN ROT LIKE A STARVING STRAY.
One might say the mind is like that of a maze,
being near its void might start the endless blaze.

Dominic

Nika Ribič, 2. b

Stay with me~

真夜中のドアをたたき (Mayonakanodoa o tataki)
帰らないでと泣いた (Kaeranaide to naita)
あの季節が今目の前 (Ano kisetsu ga ima-me no mae)

Knock on the door in the middle of the night
and crying, begging you not to go home.
That season is now unfolding before my eyes.

[Miki Mitsubara]

SHAKESPEARE REIMAGINED

Good reader, we pray thee read these poems, where students give new life to old lines with simple words and fresh thought. We hope thou wilt enjoy what their pens have wrought.

1

My side chick's eyes ain't the best,
Wish she had plumper lips with bug eyes and wider hips.
If many chicks have oak coloured hair,
Hers is just okay.
I have seen Latinas with lashes,
But when I look into hers I turn into ashes.
Other perfumes smell like Valentino,
Hers smells like Garbagino.
I love to hear her yap,
But I'd rather have her close the mouth gap.
Baddies never looked my way,
But she's alright, so I'll stay.
Lowkey I don't even like girls that way,
So I think it's time to go gay.

Two Unknown Jesters

2

My hg's eyes are nothing like my widescreen,
Her lipstick melts on my lip like Dubai ice cream.
If Snow White's top g, why can't she be?
If geometry dash spikes aren't real, then her hair is
Gone at 3.
Her face reminds me of Dobby,
Everytime we play Roblox in the same lobby.
Her breath smells like McDonalds,
I sus her on cheating with Ronald.
Now all I can say is I caught you in 4k.

Ya boy Sh4kspyr

3

My love's eyes are nothing like my car's lights;
Her lips aren't always juicy, she must lack strawberry smoothie.
Her skin is so light, because there are no UV-lights.
Her hair is always slicked, but she isn't at all fit.
Cheeks aren't always red, they light up only when she is mad.
She doesn't smell like vanilla,
More like some kind of ZOO gorila.
My ears have heard all the gossip,
I think I have finally lost it.
She is no Victoria's Secret angel,
Don't tell her I said that because I might be in danger.
Her flaws aren't even that deep,
I think I just wrote another hit.

The Humble Bard

4

TETHERED TO YOUR SOUL

Her eyes are pretty
but her obliques aren't bitty.
There are many other girls in the city
but things aren't that nitty-gritty.

I like her smile
but there are many others in the aisle,
and for her I would run a mile
towards her I have a strong desire.

I love her heart
she looks like art,
and she is also very smart.
Because of her I became the Bard.

She is very rare
with no others to compare.
I cannot help but stare
life is just unfair.

I adore her words
for her I would throw even swords;
for her I would learn all her favourite sports.
Even learn songs with the hardest chords.

Not only her looks –
her soul is charm.
She would never do any harm
she triggers my alarm,
all I have to do is disarm.

Hana Kozjek in Luka Por, 2. D

Filip Benet Stopar, 3. d

V PRIČAKOVANJU POLETJA ...

KATERA POČITNIŠKA DESTINACIJA JE IDEALNA ZATE?

Zagotovo že nestrpno pričakuješ poletne počitnice! Počitniških destinacij, ki so nam na voljo, je neskončno; Slovenci pa imamo neverjetno srečo, saj so nekatere dosegljive z avtom, druge pa so le krajši polet stran.

Reši spodnji kviz in ugotovi, katera bo tvoja naslednja destinacija!

1) Kaj najraje počneš v prostem času?

A) Z najbližjimi prijatelji grem na zabavo, kjer ves večer plešemo.
B) S prijatelji klepetam ob kavi.
C) Čas preživim s fantom ali punco, skupaj greva v kino ali na večerjo.
D) S skupino prijateljev grem v hribe.
E) Berem knjige svojih najljubših avtorjev ali kaj napišem.

2) Katera je tvoja najljubša barva?

A) Rdeča
B) Zelena
C) Modra
D) Črna
E) Oranžna

3) Katera je tvoja sanjska aktivnost?

A) Slastna večerja, ki jo delim s prijatelji.
B) Kepica sladoleda ob sončnem zahodu.
C) Hiter skok v sveže jezero po dolgem pohodu v hribih.
D) Pohajkovanje po naravi, na koncu dneva pa sprostitev v savni.
E) Poležavanje na plaži.

4) Katera žival te v tem trenutku najbolj pritegne?

A) Bik
B) Volk
C) Samorog
D) Konj
E) Mačka

5) Katera beseda te najbolje opiše?

A) Divjost: Časa ne preživljaš pogosto sam/-a. Tam, kjer si ti, je vedno akcija.
B) Gurmanstvo: Zelo rad/-a uživaš ob dobri hrani. Te trenutke rad/-a deliš s prijatelji.
C) Humor: Ljudi okoli sebe vedno rad/-a nasmejiš.
D) Mirnost: Rad/-a se podružiš s prijatelji, a se rad/-a sprostiš tudi v miru ob dobri knjigi.
E) Radodarnost: Osrečuje te, ko lahko nekomu polepšaš dan ali pomagaš brez pričakovanj v zameno.

Zdaj pa preštej število posameznih črk, ki si jih obkrožil/-a.

Če si največkrat izbral/-a črko:

A – GRČIJA:

Grčija je ena najpriljubljenejših poletnih turističnih destinacij. Je dom ene najstarejših civilizacij na svetu. Tam vsak lahko najde kaj zanimivega zase – tisti, ki se na potovanjih radi sprehajajo po živahnih mestih in uživajo v mestni arhitekturi, bodo tako lahko občudovali dih jemajočo Akropolo v Atenah; tisti, ki svoj prosti čas na počitnicah raje preživijo na plaži, pa lahko izbirajo med ogromno prekrasnimi plažami. Kjerkoli v Grčiji si, ne pozabi na izvrstno hrano – grško solato, gyros in jagenjčka na neskončno načinov.

Namig: Grčija ponuja t. i. Island Hopping – kupiš lahko vozovnico, ki vključuje pet voženj s trajektom na katerikoli otok. Tako lahko v okviru enega izleta obiščeš kar tri različne otoke!

B – ITALIJA:

Italija je ena najpriljubljenejših počitniških destinacij – z razlogom. Ponuja skoraj vse, kar si lahko želiš od dopusta. Je dobesedno muzej na prostem – Rim skriva Kolosej, Vatikan in Panteon, Firence so rojstni kraj renesanse z Uffizijevo galerijo in Michelangelovim Davidom, Benetke pa so prelepo mesto na vodi z romantičnimi kanali in gondolami. Prav tako lahko v Italiji uživajo ljubitelji dobre hrane. Vsaka regija ima svoje specialitete – neapeljska pica, bolonjske testenine, rimska carbonara, absolutno pa ne pozabi na italijanski gelato! Skratka, Italija je destinacija, ki redko razočara – ne glede na to, ali te zanima zgodovina, oddih v naravi, kulinarika ali brezdelje ob morju.

C – ISLANDIJA:

Islandija je ena najbolj edinstvenih destinacij na svetu, ki pa zagotovo ni primerna za tiste, ki si želijo poležavati na plaži ob toplem morju. Popolna je za tiste, ki jih navdušuje neokrnjena narava. Islandija je poznana po vulkanih, ledenikih, gejzirjih, slapovih in naravnih vrelcih. Islandska neverjetna pokrajina daje občutek, da si na drugem planetu. Poleg tega je to tudi eno najboljših mest za opazovanje severnega sija, a ga ne boš videl/-a poleti – v poletnem času tam sonce zaide le za kratek čas ali pa sploh ne, kar ti dopušča neskončne ure raziskovanja.

Namig: med obiskom Reykjavika obvezno rezerviraj razvajanje v geotermalnem bazenu Blue Lagoon ali Sky Lagoon. Če pa so ti pri srcu konji, se lahko dogovoriš tudi za jahanje prikupnih islandskih konj.

D – ŠKOTSKA:

Škotska navdušuje s skrivnostno in neokrnjeno naravo, bogato tradicijo in toplimi ljudmi. Škotska ima bogato zgodovinsko dediščino, zato je polna gradov, ruševin in starih mest. Njihova nacionalna žival je samorog! Če te zanimajo mistična bitja, potem je Škotska prava destinacija zate. Škotsko višavje (Highlands) ponuja neskončno jezer (lochs), svojo srečo pa lahko poskusiš pri jezeru Loch Ness, kjer svoje dni preživlja legendarna Nessie. Zaradi nepredvidljivega vremena pa je obvezna vodoodporna oprema.

Namig: v koči ob jezeru že od leta 1991 živi Steve Feltham, ki vsa ta leta »lovi« Nessie (Nessie Hunter). Z veseljem bo odgovoril na vsa tvoja vprašanja, pri njem pa lahko kupiš tudi manjši kipec Nessie, ki jih Steve izdeluje sam.

E – ŠPANIJA:

Španija je dežela fieste, sieste in slastnih tapasov, kjer prav vsak lahko najde kaj zase. Ima več kot osem tisoč kilometrov čudovitih plaž in ima največje število barov v EU, zato je idealna destinacija zate, če si želiš preživeti neskončne ure na plaži, zvečer pa s prijatelji podeliti španske specialitete – nujno poskusi pan con tomate, berenjenas con miel in tortillo de patatas. Pozor: zaradi popoldanske sieste je večina lokalov in restavracij zaprtih med 14. in 17. uro, zato poskrbi, da imaš s seboj vedno dovolj prigrizkov. Poleg tega vedno poskrbi, da imaš s seboj dovolj kreme za zaščito pred soncem!

ime in razred: _____

Nagradni kviz

Poveži domačo žival z njenim lastnikom in osvoji pico zase in za svoje prijatelje! Sodeluješ tako, da na črte pod obrazi profesorjev napišeš ustrezno črko, odrežeš list in ga oddaš v namensko škatlico v knjižnici. Ne pozabi se podpisati!

CVETKE PROFESORJEV ...

»Fokus, fantje, fokus.«

~ Tanja Ahčin

»Moj kabinet je vedno odprt.«

»Če znaš geografijo, znaš vse.«

~ Aleksander Komovec

»Premalokrat vam to povemo.«

~ Natalija Majes

»Fun fact.«

~ Blaž Mršić

»Wir geht's, wie steht's.«

~ Sabina Konc

»Razsedla vas bom. Fantek. Punčka.«

»Ups, tole je pa za 4. letnik.«

»Ne začni jutri, včeraj je bilo že prepozno.«

»Vsaj nekaj vam pa gre dobro.« (športna)

~ Anja Megušar

»Jaz hočem jabolka, ti pa mi prodajaš hruške.«

~ Nives Križnar

»Pa saj to smo povedali.«

~ Polona Petek

»Boš pa junija.«

»Nismo se tako zmenili.«

~ Andreja Gasser

»Boys will be boys.«

~ Špela Frelih

»Še en podatek v testu manjka, ga bom napisal na tablo.« (5 min pred koncem testa)

»Hip, hip, strašni trik.«

Nejc Davidović

»Lažnive suzike.«

»NE.«

»Oblubm.«

»Posipam se s pepelom.«

»Dislektik v meni včasih zažari.«

»A ste že kdaj slišal za uklon zvoka? Tudi če vas ne gledam, vas lahko slišim.«

»Zakaj sem to sploh začel razlagat'?«

~ Titen Miklavčič

»Nehajte mi praskat po telefonih.«

~ Sabina Eršte

»Dajte žepke v telefone.«

~ Nina Križaj

»Povej chatGPT-ju, da ne zna.«

»Kdo so danes padli borci?« (manjkajoči)

»Hocus pocus, I'm brokus.«

»No, zdaj se pa spomnimo vseh, ki jih danes ni z nami.«

~ Matej Logar

Dijak: »A grem lahko na WC?«

»Pa kaj me to sploh sprašuješ. Ne!«

~ Daša Ravnikar

»Vedno obstaja drugi rok.«

»Vi ste v bistvu konjugiran C.«

~ Jure Karo

»Ko jaz berem, je to sveti dogodek, tudi če je požarni alarm.«

~ Nika Lampret

»Back to the basic.«

~ Božjan Kalan

VODNAR (21. 1.-18. 2.)

Poleti začnite poslušati sebe in svoja čustva, saj se s tem odprejo nove priložnosti, ki niso vredne obžalovanja.

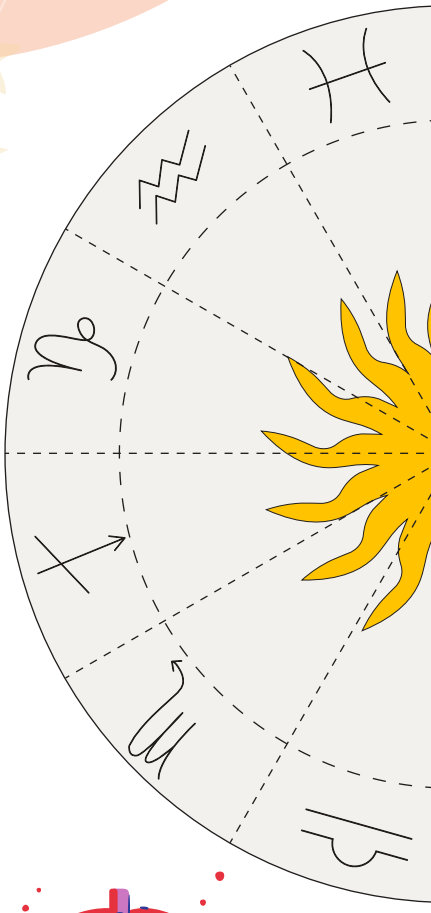
RIBI (19. 2.-20. 3.)

To poletje se boste znašli v resničnem življenju, ki je drugačno od vašega sveta fantazije. Naj vas to ne prestraši in odvrne od novih izkušenj.

KOZOROG (22. 12.-20. 1.)

S poletjem pridejo nove priložnosti, a je pomembno, da dobro premislite, saj vam lahko življenje obrnejo na glavo.

STRELEC (23. 11.-21. 12.)

Med poletjem boste morali postati stabilnejši, in ne tako divji kot do zdaj. Sprva bo težko, ampak vedite, da se na koncu vse razreši.

ŠKORPIJON (24. 10.-22. 11.)

To poletje je čas za odpuščanje vsem starim zameram, sprva se vam bo zdelo težko, vendar je sčasoma vse lažje.

TEHTNICA (23. 9.-23. 10.)

Poletje vam bo med drugim prineslo tudi konflikte, ki se bodo sprva zdeli nemogoči, vendar se bodo sčasoma razrešili.

Poletni horoskop

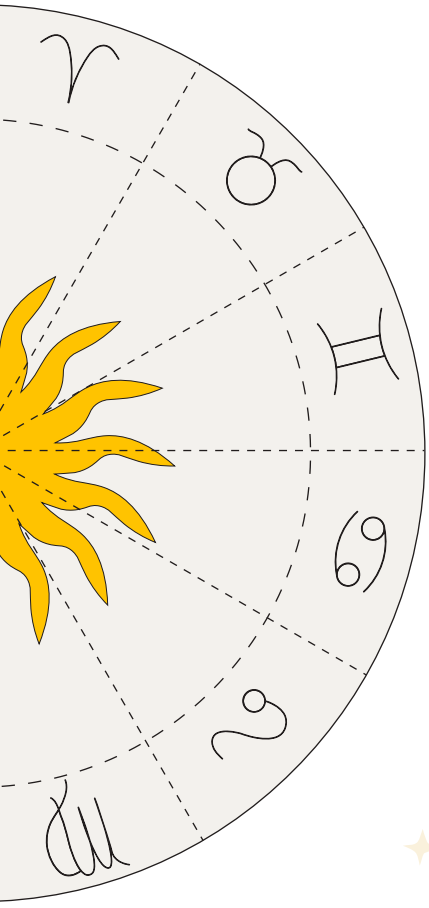
OVEN (21. 3.-20. 4.)

V začetku poletja boste imeli vse, kar si želite. Pozneje bodo prišli tudi vsakodnevni izzivi, nad katerimi ne smete obupati, bodite pozorni, da nad njimi ne izgubite nadzora, saj se vam bo proti koncu še vse povrnilo.

BIK (21. 4.-21. 5.)

Med poletjem boste morali stopiti izven cone udobja, naj vas to ne prestraši, saj se boste v novi koži počutili še bolje in vam bo to postala nova cona udobja.

DVOJČKA (22. 5.-21. 6.)

Ko se bo poletje začelo, se boste težko odločali med stvarmi, a nato boste spoznali novo osebo, ki vam bo pomagala premagati izzive in ovire.

RAK (22. 6.-22. 7.)

To poletje morate spoznati, kdo je vaš pravi prijatelj, in se tudi čustveno odpreti, saj vam bo s to osebo lažje v prihodnjih letih.

LEV (23. 7.-23. 8.)

Kljub vašemu ponosu, samozavesti in karizmatičnosti boste med poletjem začutili marsikateri izziv, morda ne boste vedno v središču pozornosti, vendar vas to ne sme vreči iz tira, saj se morate naučiti živeti zase.

DEVICA (24. 8.-22. 9.)

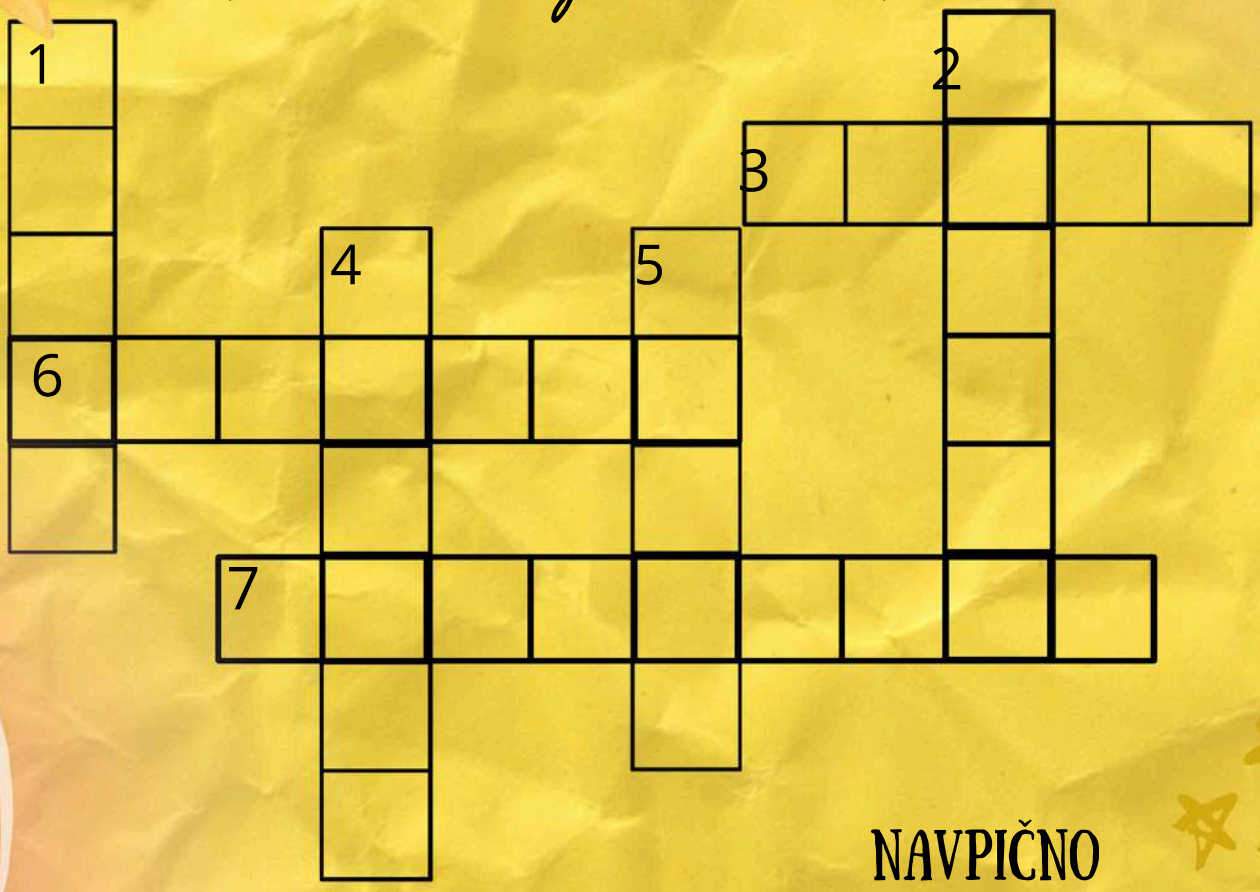
Med poletjem boste morali priti v stik s svojo ustvarjalno platjo, naučiti se morate poskrbeti zase in sebe postaviti na prvo mesto.

Pripravile: Eva Jošt, Vivi Lan in Veronika Žepič, 1. č

Gimnazija Franceta Prešerna

PREŠERNOVA

križanka

VODORAVNO

3.
Koliko programov ima Gimnazija Franceta Prešerna?

6.
Katero namizno igro imamo v šoli?

7.
Katero nagrado je nazadnje osvojil bivši dijak?

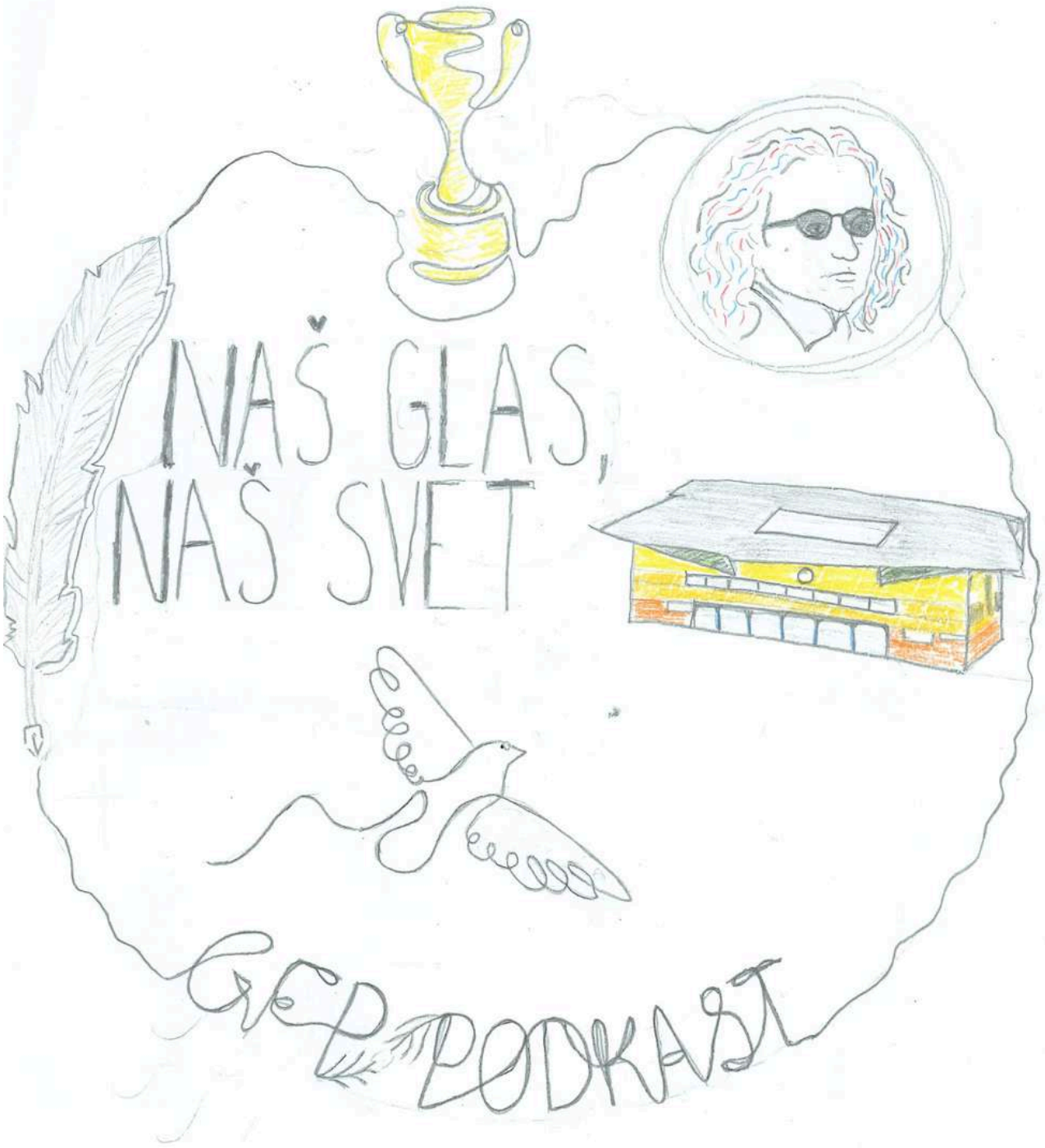
NAVPIČNO

1.
Ime učilnice (edina učilnica, ki ni označena s številko).

2.
Katerega računskega predmeta ekonomska gimnazija nima?

4.
Priimek uspešnega kolesarja, ki se je šolal na naši gimnaziji.

5.
Kako se imenuje zelena površina v šoli, na kateri se v zgodnji pomladi in jeseni družimo?

preseren.podcast

Gimnazija Franceta Prešerna

Gimnazija Franceta Prešerna
Kidričeva cesta 65, 4000 Kranj | T: 059 093 340
E: tajnistvo@gfp.si | www.gfp.si

